

F A P T E L E

APOSTOLILOR

CAP 1

Iisus făgăduiaște apostolilor pre Duhul Sfânt. Zice că nu easte a lor a ști vremile lucrurilor viitoare și cum că vor lua puterea Duhului Sfânt, ca să fie mărturii învierii Lui în toată lumea. Să înalță în ceriu și după înălțare să arată îngerii, carii zic că Iisus iară așa va veni. Numele apostolilor, cuvântul lui Petru, ca să aleagă pre unul în locul vânzătorului Iuda. Apoi, rugându-să și aruncând sorți, s-au ales Matia.

1. **C**uvântul cel dintâiu am făcut, o, Teofile, de toate care au început Iisus a face și a învăța,
 2. **P**ână în zioa în care, poruncind apostolilor prin Duhul Sfânt, pre carii i-au ales, S-au înălțat,
 3. Căroră S-au și pus înainte pre Sine viu, după patima Sa, în multe seamne adevărate, în patruzeci de zile arătându-Să lor și grăind ceale de împărăția lui Dumnezeu.
 4. Și împreună petrecând,* le-au poruncit lor de la Ierusalim să nu să ducă, ci să așteapte făgăduința Tatălui:** „careă ați auzit de la Mine,
 5. Că Ioan au botezat cu apă, iară voi vă veți boteza cu Duhul Sfânt, nu după multe aceste zile”.
 6. Iară cei ce să adunasă întreba pre El, zicând: „Doamne, au în vreme vei să întorci împărăția lui Israil?”
 7. Iară El au zis cătră ei: „Nu easte voao a ști anii sau timpurile care Tatăl le-au pus întru a Sa putere.
 - 8.* Ci veți lua puterea Sfântului Duh, Carele va veni preste voi, și veți fi Mie mărturii în Ierusalim și în toată Iudeea și** în Samaria, până la marginea pământului”.
 9. Și aceste zicând, văzind ei, S-au înălțat și nor L-au luat pre El de la ochii lor.
 10. Și, uitându-să ei la El mergând în ceriu, iată, doi bărbați au stătut lângă ei în veșminte albe,
 11. Carii au și zis: „Bărbați galileeani, ce stați uitându-vă spre ceriu? Acest Iisus, Carele S-au înălțat de la voi în ceriu, așa va veni precum L-ați văzut pre El mergând în ceriu”.
 12. Atunci, s-au întors în Ierusalim din muntele ce să numea Eleon, care easte aproape de Ierusalim, calea sâmbetei având.
 13. Și, întrând, s-au suit în casa de sus, unde lăcuia Petru și Iacov și Ioan și Andreiu, Filip și Toma, Vartolomeiu, Mateiu, Iacov, a lui Alfeiu, Simon Zilot și Iuda, a lui Iacov.
 14. Aceștia toți petrecea cu o inimă (a) în rugăciune și în cearere cu muierile și cu Maria, muma lui Iisus, și cu frații Lui.
 15. Și în zilele acealea, sculându-să Petru în mijlocul ucenicilor, au zis (și era mulțime de nume împreună, ca la o sută și doaozeci):
 16. „Bărbați frați, să cădea a să plini Scriptura* aceasta, careă mai înainte au zis Duhul Sfânt prin gura lui David, de Iuda, cel ce s-au făcut (b) povățuitoriu celor ce au prins pre Iisus.
 17. Că numărât era cu noi și luoașă soartea slujbei aceștia.
 - 18.* Deci, acesta cu adevărat au câștigat țarină din plata nedreptății și, spânzurându-să, au crepat pre mijloc și s-au vărsat toate mărunțiile lui.
 19. Și s-au făcut aceasta cunoscută la toți cei ce lăcuia în Ierusalim, așa cât s-au chemat țarina aceaea, în limba lor, Acheldama, adecă Țarina Sângelui.
 20. Că scris easte în Cartea Psalmilor:* «Facă-să lăcașul lui pustiu și să nu fie cine să lăcuiască în el. Episcopiia lui să o ia altul».
 21. Deci, trebuie, dintru acești bărbați, carii să aduna cu noi în toată vremea, în careă au intrat și au ieșit între noi Domnul Iisus,
 22. Începând de la botezul lui Ioan, până la zioa în careă S-au înălțat de la noi, să fie cu noi mărturie învierii Lui unul dintru aceștia”.
 23. Și au pus pre doi, pre Iosiv, cel ce să chema Varsava, carele s-au numit Iust, și pre Matia.
 24. Și rugându-să, au zis: „Tu, Doamne, Cel ce știi inimile tuturor, arată dintru acești doi pre unul, pre carele ai ales,
 25. A lua soartea slujbei aceștia și a apostoliei, dintru careă au rătăcit Iuda, ca să meargă în locul său”.
14. (a) Cu un cuget. 16. (b) Au fost.

26. Și au dat lor sorți și au căzut soartea pre Matia și împreună s-au numărat cu cei unsprezece apostoli.

CAP 2

S-au pogorât Duhul Sfânt preste apostoli în zioa a cincizecilea. Să miră jidovii că apostolii grăiesc limbile tuturor și zic că sânt beați. Iară Petru arată că rău zic, și aducând prorocia lui Ioil, le arată că de la Duhul Sfânt au acest dar. Mulți din jidovi să umilesc și, ascultând de sfatul lui Petru, ca la trei mii s-au botezat și împreună petrec întru învățătura apostolilor, întru frângerea pâinii și întru rugăciuni. Toate deopște având.

1. i deacă s-au umplut zioa Rusaliilor, era toți împreună adunați la un loc.

2. Și s-au făcut reapede sunet din ceriu, ca de suflare silnică ce vine iute, și au umplut toată casa unde ședea.

3. Și s-au arătat limbi, împărțite, ca de foc, și au șezut pre unul fieștecarele din ei.

*Mat. 3, 11 Marco. 1, 8 Luca 3, 16 Ioan 7, 39 Sus 1, 8 Jos 11, 16 19, 6

4.* Și s-au umplut toți de Duhul Sfânt și au început a vorbi într-alte limbi, precum le da lor Duhul a grăi (a).

5. Și era în Ierusalim lăcuitori jidovi, bărbați cucearnici din tot neamul ce easte supt ceriu.

6. Iară deaca s-au făcut glasul acesta, s-au adunat mulțimea și s-au turburat, căci auzea unul fieștecarele pre ei grăind în limba sa.

7. Și iară să spăimânta toți și să mira, zicând unul cătră altul: „Au nu, iată, toți aceștia carii grăiesc galileeani sânt?”

8. Și cum fieștecarele auzim limba noastră în carea ne-am născut,

9. Parteei și mideii și elamiteii și cei ce lăcuiesc în Mesopotamiia, în Asiia,

10. Și în Frighiia și în Pamfiliia, în Eghipt și în părțile Liviei, ceale de lângă Chirini. Și nemearnicii romani și jidovii și veneticii,

11. Criteanii, aravii, auzim pre ei în limbile noastre grăind măririle lui Dumnezeu!”

12. Și să spăimânta toți și să mira, unul cătră altul zicând: „Ce va să fie aceasta?”

13. Iară alții, batjocorind, zicea că de must sânt plini.

14. Iară stând Petru cu cei unsprezece, ș-au rădicat glasul său și au răspuns lor: „Bărbați jidovi și toți cei ce lăcuți în Ierusalim, aceasta voao să vă fie în știre și luați în urechi cuvintele meale;

15. Că nu precum socotiți voi aceștia sânt beați, că easte al treilea ceas din zi,

16. Ci aceasta easte ce s-au zis prin prorocul Ioil:

4. (a) A spune.

17.* «Și vor fi în zilele ceale de apoi (zice Dumnezeu), turna-voiu din Duhul Mieu preste tot trupul și vor proroci feciorii voștri și featele voastre; și tinerii voștri vederi (b) vor vedea și bătrânii voștri visuri vor visa.

18. Încă și preste slugile Meale și preste slujnicile Meale, în zilele acealea, voi turna din Duhul Mieu și vor proroci.

19. Și voi da minuni în ceriu, sus, și seamne pre pământ, jos: sânge și foc și abur de fum.

20. Soarele să va întoarce întru întunecare și luna în sânge, mai înainte de ce va veni zioa Domnului cea mare și luminată.

21.* Și va fi tot oricarele va chema numele Domnului să va mântui». *Ioil 2, 32

22. Bărbați israilteani, ascultați cuvintele aceastea: «Pre Iisus Nazarineanul, bărbatul cel arătat de la Dumnezeu între voi cu puteri și cu minuni și cu seamne care au făcut, prin El, Dumnezeu în mijlocul vostru, precum și voi știți,

23. Pre Acesta, după sfatul cel rânduit și după mai înainte a lui Dumnezeu știință dat, luându-L prin mâinile celor fără de lege, răstignindu-L, L-ați omorât,

24. Pre Care Dumnezeu L-au înviiat, dezlegând durerile morții, fiind cum că nu era cu puțință a fi El ținut de dânsa.

25. Că David zice de Dânsul:* ‘Mai înainte am văzut pre Domnul înaintea mea pururea, că de-a dreapta mea easte, ca să nu mă clătesc. *Psalm 15, 8

26. Pentru aceea s-au desfătat inima mea și s-au bucurat limba mea și încă și trupul mieu să va odihni spre nădejde.

27. Că nu vei lăsa sufletul mieu în iad, nici vei da pre sfântul Tău să vază stricăciune.

28. Cunoscute ai făcut mie căile vieții; umplea-mă-vei de bucurie cu fața Ta’.

29. Bărbați frați, să fie slobod cu îndrăznire a grăi cătră voi de patriarhul David,* că au și murit și s-au îngropat, și mormântul lui easte întră noi, până în zioa aceasta. *3 Împă. 1 [2], 10

30. Proroc, drept aceea, fiind el și știind că cu jurământ* S-au jurat Dumnezeu lui, că din rodul coapselor lui, după trup, va rădica pre Hristos să șează pre scaunul lui, *Psalm 31 [131], 11

31. Mai înainte văzând, au grăit de înviiarea lui Hristos, că* nu s-au lăsat sufletul Lui în iad, nici trupul Lui au văzut stricăciune. *Psalm 15, 10

32. Pre Acest Iisus L-au înviiat Dumnezeu, a Căruia noi toți sântem mărturii. Jos 13, 35

33. Drept aceea, cu dreapta lui Dumnezeu înălțându-Să și făgăduința Sfântului Duh luând de la Tatăl, au turnat aceas-

17. (b) Vedenii.

ta, carea acum voi vedeți și auziți.

34. Că nu David s-au suit în ceriu, ci zice
Psalm însuși: 'Zis-au Domnul Dumnezeuului Mieu:
109, 1 'Șezi de-a dreapta Mea,

35. Până ce voi pune pre vrăjmașii Tăi
așternut picioarelor Tale'».

36. Deci, cu adevărat să știe toată casa lui
Israil că și Domn și Hristos au făcut Dumne-
zeu pre Iisus Acesta, pre Carele voi L-ați
răstignit”.

37. Iară auzind, s-au umilit cu inima și au
zis cătră Petru și cătră ceialalți apostoli: „Ce
vom face, bărbați frați?”

38. Iară Petru au zis cătră ei: „Pocăiți-vă și
să se botează unul fieștecare dintre voi, în
numele lui Iisus Hristos, spre iertarea
păcatelor, și veți lua darul Sfântului Duh.

39. Că voao easte făgăduința și fiilor voștri
și tuturor celor de departe, ori pre carii va
chema Domnul Dumnezeuul nostru”.

40. Și cu alte cuvinte mai multe mărturisiia
și îndemna (v) pre dânșii, zicând: „Mântui-ți-vă
de acest neam îndărăptnic”.

41. Și carii bucurosi au priimit cuvântul lui
s-au botezat; și să adaosera în zioa aceea
suflete ca la trei mii.

42. Și petrecea întru învățătura apostolilor,
și întru împărtășirea și întru frângerea pâinii
și în rugăciuni.

43. Și să făcea la tot sufletul frică; și multe
minuni și seamne prin apostoli să făcea.

44. Iară toți cei ce credea era într-un loc și
avea toate de obște.

45. Și moșiile și averile le vindea și le
împărțea tuturor, după cum fieștecarele avea
lipsă.

46. Și în toate zilele, petrecând cu toții
dimpună în besearică și frângând prin casă
pâine, priimea hrană întru bucuriia și întru
proștiia inimii,

47. Lăudând pre Dumnezeu și având har la
tot norodul. Iară Domnul adăogea pre cei ce
să mântuia în toate zilele la besearică.

CAP 3

*Petru cu Ioan însinătoșează pre cel din pântecel
mumă-sa șchiop. Și învață cum că ei aceasta au făcut
prin credința numelui lui Hristos, pre Carele arată cum
că easte Mesia, Cel făgăduit prin Moisi și prin proroci, și
lui Avraam.*

1. **N**ară odată Petru și Ioan să suia
în besearică, la ceasul rugăciu-
nei al noalea.

2. **Și** un bărbat oarecarele,
șchiop fiind din pântecel maicii sale, să
purta, pre carele pune în toate zilele la ușa
besearicii, carea să zicea Frumoasă,

40. (v) Ruga.

CAP 2 ȘI 3

ca să ceară milă de la cei ce întra în
besearică,

3. Carele, văzând pre Petru și pre Ioan vrând
să între în besearică, cerea milă.

4. Iară Petru cu Ioan, căutând la el, au zis:
„Uită-te la noi”.

5. Iară el să uita la ei, așteptând să ia ceva
de la ei.

6. Iară Petru au zis: „Argint și aur nu easte
mie. Iară ce am, aceeaa îți dau; în numele
lui Iisus Hristos Nazarineanul, scoală și
umblă!”

7. Și, apucându-l pre el de mâna cea dreap-
tă, l-au rădicat și îndată s-au întărit talpele
lui și fluierile.

8. Și sărind, au stătut și umbla, și au întrat
cu ei în besearică, umblând și săltând și
lăudând pre Dumnezeu.

9. Și l-au văzut pre el tot norodul, umblând
și lăudând pre Dumnezeu.

10. Și-l cunoștea pre el, că el era cel ce ședea
pentru milostenie la Ușea cea Frumoasă a
besearicii, și s-au umplut de spaimă și de
mirare pentru ce s-au întâmplat lui.

11. Și încă fiindu-să șchiopul cel vindecat
de Petru și de Ioan, au alergat la dânșii tot
norodul spăimântat, în foșorul ce să chiamă
a lui Solomon.

12. Iară Petru, văzând, au răspuns cătră
norod: „Bărbați israilteani, ce vă mirați de
aceasta, sau ce vă uitați la noi ca cum cu a
noastră puteare sau cucernicie l-am fi făcut
pre el să umble?”

13. Dumnezeuul lui Avraam și a lui Isaac și a
lui Iacov, Dumnezeuul părinților noștri au
mărit pre Fiiul Său, pre Iisus, pre Carele voi
L-ați dat și v-ați lepădat de El înaintea feții
lui Pilat, judecând el să Se sloboază.

14.* Iară voi de Cel Sfânt și Drept v-ați
lăpădat și ați cerut pre bărbatul cel ucigaș,
să se dăruiască voao. *Mat. 27, 20
Marco

15. Iară pre Începătoriul vieții L-ați omorât,
pre Carele Dumnezeu L-au înviiat din morți,
a Căruia noi mărturii sântem. 15, 11
Luca 23, 18

16. Și întru credința numelui Lui, pre acesta,
pre carele îl vedeți și-l cunoașteți, l-au întărit
numele Lui și credința cea printr-Însul i-au
dat lui întregă sănătatea aceasta, înaintea
voastră, tuturor. Ioan 18, 40

17. Și acum, fraților, știu că prin neștiință
ați făcut ca și domnii voștri.

18. Ci Dumnezeu ceale ce mai nainte au
vestit prin gura tuturor prorocilor Săi, că va
pătimi Hristos, au plinit așa.

19. Dreapt aceea, pocăiți-vă și vă întoarceți,
ca să se șteargă păcatele voastre, când vor
veni vremile răcorealei de la fața Domnului.

20. Și va trimite pre Cel mai înainte spus
voao, pre Iisus Hristos,

21. Pre Carele trebuie ceriul să-L priimească, până la vremile așezării tuturor, care au grăit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din veac.

Ieșir. 18, 13 22. Că Moisi cătră părinți au zis că: «Proroc va rădica voao Domnul Dumnezeu vostru dintre frații voștri, ca și pre mine. Pre El să-L ascultați întru toate, oricâte va zice cătră voi.

23. Și va fi tot sufletul carele nu va asculta pre Prorocul Acela să va piarde dintră norod».

24. Și toți prorocii, de la Samoil și, după aceea, oricâți au grăit și mai înainte au vestit și zilele aceastea.

Facer. 12, 3 25. Voi sânteti fiii prorocilor și a legăturii carea au pus Dumnezeu cătră părinții noștri, zicând cătră Avraam: «Și întru sămânța ta bine să vor cuvânta toate neamurile (a) pământului».

26. Voao întâiu Dumnezeu, înviind pre Pruncul Său, Iisus, L-au trimis pre El să vă binecuvinteaze, ca să se întoarcă fieștecarele din răutățile sale”.

CAP 4

Apostolii, după ce au fost închiși în temniță, întrebați fiind de tămăduirea șchiopului, arată cum că în singur Hristos, Carele este pîiatra cea din capul unghiului, este mântuire. Și nu ascultă de cei mai mari împotriva poruncii lui Dumnezeu, ca să înceteaze a propovedui învățătura numelui lui Hristos. Iară după ce s-au slobozit, rugându-să, iau seamne că li s-au dat Duhul Sfânt. Nimene dintru ei nimic deosebi al său nu avea, ci vânzînd ale sale puneau prețul să fie de obște, cum au făcut Varnava după ce au vîndut țarina.

1. **N**ară grăind ei cătră norod, venit-au asupra lor preoții și căpeteniia besearicii și saducheii, Părându-le rău pentru că învață ei pre norod și vestesc întru Iisus învierea morților.

3. Și ș-au aruncat preste dînșii mâinile și i-au pus pre ei în pază, până a doao zi, pentru că era seară.

4. Iară mulți din cei ce auzisă cuvântul au crezut și s-au făcut numărul bărbaților ca vro cinci mii.

5. Și au fost a doao zi de s-au adunat (a) domnii lor și bătrânii și cărturarii în Ierusalim.

6. Ana, arhierul, și Caiafa și Ioan și Alexandru și câți era din neamul arhieresc.

7. Și puindu-i pre ei în mijloc, i-au întreat: „Cu ce putere sau cu ce nume ați făcut aceastea voi?”

8. Atunci Petru, plin fiind de Duhul Sfânt, au zis cătră ei: „Domnii norodului și bătrânii lui Israil,

9. Deacă noi astăzi ne judecăm pentru facerea de bine unui om bolnav, cu ca-

25. (a) Familiile, neamurile. 5. (a) Adunându-să.

rea acesta s-au mântuit,

10. În știre să fie tuturor voao și tot norodului lui Israil că, în numele lui Iisus Hristos Nazarineanul, pre Carele voi L-ați răstignit, pre Carele Dumnezeu L-au înviat din morți, întru Acela, acesta stă înaintea voastră sănătos.

11.* Aceasta este pîiatra carea nu s-au băgat în samă de cătră voi, ziditorii, carea s-au făcut în capul unghiului. *Psalm 117, 22 Isaiia 28, 16

12. Și întru nime altul nu este mântuire, pentru că nici un nume altul supt ceriu nu este dat oamenilor întru care trebuie să ne mântuim noi”.

13. Iară văzînd îndrăznirea lui Petru și a lui Ioan și știind că oameni necărturari sânt și proști, să mira; și cunoștea pre ei că cu Iisus fusease. Matea 21, 42 Marco 12, 10 Luca 20, 17 Roma. 9, 33

14. Iară văzînd pre omul cel tămăduit cu ei stînd, nimica nu avea a zice împotriva. 1 Petr. 2, 7

15. Și, poruncindu-le să iasă afară din săbor, vorbea între sine,

16. Zicând: „Ce vom face oamenilor acestora? De vreme ce văzut semn s-au făcut prin ei, știut tuturor celor ce lăcuiesc în Ierusalim, și nu putem tăgădui.

17. Ci ca nu mai mult să se lătasă în norod, cu înfricoșare să-i înfricăm pre ei, ca mai mult să nu grăiască de numele acesta nici unui om”.

18. Și chemând pre ei, le-au poruncit lor ca nicidecum să nu grăiască, nici să înveațe de numele lui Iisus.

19. Iară Petru și Ioan, răspunzînd cătră ei, au zis: „De este drept înaintea lui Dumnezeu pre voi a asculta mai vîrtos decît pre Dumnezeu, judecați.

20. Că nu putem noi ceale ce am văzut și am auzit să nu le grăim”.

21. Iară ei, înfricându-i pre ei, i-au slobozit, nimica aflînd cum să-i pedepsească pentru norod, că toți marea pre Dumnezeu pentru fapta aceea.

22. Că era mai mult decît de patruzeci de ani omul întru carele să făcusea semnul acesta al sănătății.

23. Iară deacă s-au slobozit, au venit la ai săi și le-au spus câte au zis cătră ei arhierii și bătrânii.

24. Iară ei auzînd toți dimpreună, au rădicat glas cătră Dumnezeu și au zis: „Stăpâne, Tu, Dumnezeule, Cel ce ai făcut ceriul și pământul și marea și toate ceale ce sânt într-însele,

25. Carele, prin gura lui David, robului Tău, ai zis:* «Pentru ce s-au întărâtat neamurile și noroadele au cugetat ceale deșarte? *Psalm 2, 1

26. Stătut-au de față împărații pământului și domnii s-au adunat împreună asupra Domnului și asupra Hristosului Lui».

27. Că s-au adunat cu adevărat în ceta-

tea aceasta asupra Sfânt Pruncului Tău, Iisus, pre Carele L-ai uns, și Irod și Pilat din Pont cu neamurile și cu noroadele lui Israil,

28. Să facă câte mâna Ta și sfatul Tău mai înainte au rânduit să fie.

29. Și acum, Doamne, caută spre îngrozirile lor și dă robilor Tăi, cu toată îndrăzneala, să grăiască cuvântul Tău.

30. Când vei tinde mâna Ta spre tămăduire și seamne și minuni să se facă prin numele Sfânt Pruncului Tău, Iisus”.

31. Și rugându-să ei, s-au clătit locul în care era adunați și s-au umplut toți de Duhul Sfânt și grăia cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăznire.

32. Iară a mulțimei celor ce credea era o inimă și un suflet; și nici unul din ceale ce avea zicea că easte ceva al său, ci era lor toate de obște.

33. Și cu mare putere mărturisea apostolii de învierea Domnului Iisus și mare dar era întru ei toți.

34. Și nimene nu era lipsit între ei, că toți carii avea țarina sau căsi, vânzându-le, aducea prețurile celor vândute,

35. Și le punea la picioarele apostolilor și să împărțea fieștecui, după cum fieștecine avea lipsă.

36. Iară Iosif, cel ce s-au poriclit Varnava de apostoli (care să talmăcește „fiiul mângăierii”), levit chiprean de neam,

37. Având țarină, o au vândut și au adus prețul și l-au pus la picioarele apostolilor.

CAP 5

Anania și Sappira, muiarea lui, vânzându-și țarina, ș-au ținut șie o parte din preț și, întrebându-i Petru pentru acest lucru, ei au tăgăduit. Pentru care lucru, la cuvântul lui Petru, amândoi cu moarte năpraznică au murit. Prin apostoli, mai vârtos prin Petru, multe minuni să fac. Și din temniță, unde era ei închiși, i-au scos îngerul. Și după aceea, iarăși fiind prinși, nu voiesc să înceteaze a propovedui numele lui Hristos. Și din sfatul lui Gamaliil, bătuți, să slobod. Iară ei să bucură, căci s-au învrednicit a să bate pentru numele lui Hristos, pre Carele pururea Îl propoveduiesc.

1. **N**ară un bărbat oarecarele, anume Anania, cu Sappira, muiarea sa, ș-au vândut țarina.

2. **Și** au ascuns din preț, știind și muiarea lui, și, aducând o parte oarecarele, o au pus la picioarele apostolilor.

3. Iară Petru au zis: „Anania, pentru ce au umplut satana inima ta, să minți tu Duhului Sfânt și să ascunzi din prețul țarinii?

4. Au nu, rămâind, ție rămânea? Și, după ce o ai vândut, întru a ta putere era? Căci

CAP 4 ȘI 5

ai pus în inima ta lucrul acesta. Nu ai mințit oamenilor, ci lui Dumnezeu”.

5. Iară Anania, auzind cuvintele acestea, căzind au murit și s-au făcut frică mare preste toți cei ce auzea acestea.

6. Și, sculându-să tinerii, l-au luat pre el și, scoțindu-l, l-au îngropat.

7. Și au fost ca după ce ar fi trecut trei ceasuri, și muiarea lui, neștiind ce s-au făcut, au intrat.

8. Iară Petru au zis ei: „Spune mie de ați vândut cu atâta țarina?” Iară ea au zis: „Așea, cu atâta”.

9. Iară Petru au zis cătră ea: „Căci v-ați vorbit între voi a ispiti Duhul Domnului? Iată picioarele celor ce au îngropat pre bărbatul tău la ușă și te vor scoate și pre tine”.

10. Și au căzut îndată la picioarele lui și au murit. Și întrând tinerii o au aflat moartă; și scoțându-o, o au îngropat lângă bărbatul ei.

11. Și s-au făcut frică mare preste toată adunarea și preste toți cei ce auzea acestea.

12. Iară prin mâinile apostolilor să făcea seamne și minuni multe în norod; și era toți împreună în foisorul lui Solomon.

13. Iară din ceialalți, nimene nu cuteza a să lipi de ei, ci marea pre ei norodul.

14. Și mai mulți să adăogea cei ce credea în Domnul, mulțime de bărbați și de muieri.

15. Așea cât la uliță scotea pre cei bolnavi și îi punea pre paturi și pre năsilii, ca, viind Petru, măcar umbra lui să umbrească pre vreunul dintre ei.

16. Iară să aduna și mulțimea cetăților, celor de primprejur, în Ierusalim. Aducând pre cei bolnavi și pre cei chinuiți de duhuri necurate, carii să tămăduia toți.

17. Și sculându-să arhiereul și toți cei ce era cu el, care easte eresul saducheilor, s-au umplut de râvnă.

18. Și au aruncat mâinile sale asupra apostolilor, și i-au pus pre ei în paze de obște.

19. Iară îngerul Domnului, noaptea, au deșchis ușile temniții și, scoțindu-i pre ei afară, au zis:

20. „Duceți-vă și, stând, grăiți în besearică poporului toate cuvintele vieții aceștia”.

21. Și auzind, au intrat de dimineață în besearică și învăța. Iară venind arhiereul și cei ce era cu el, au adunat săborul și toată bătrânimea fiilor lui Israil și au trimis la temniță să-i aducă pre ei.

22. Iară slugile, mergând, nu i-au găsit pre ei în temniță și, întorcându-să, au spus,

23. Zicând că: „Temnița o am găsit

încuiată cu toată întărirea și pre străjeari stând înaintea ușilor; iară deschizând, înlăuntru pre nime n-am aflat”.

24. Și deacă auziră cuvintele aceastea, preotul și căpitanul besearicii și arhieriei să mira de ei, ce ar fi aceasta.

25. Și venind oarecine, le-au spus lor, zicând că: „Iată, bărbații pre carii ați pus în pază sânt în besearică, stând și învățând norodul”.

26. Atunci, ducându-să căpitanul cu slugile, i-au adus pre ei, nu cu sâla, că să temea de norod să nu-i ucigă cu pietri.

27. Și, aducându-i pre ei, i-au pus în săbor și i-au întrebat arhierul,

28. Zicând: „Au nu cu poruncă am poruncit voao să nu învățați în numele acesta? Și, iată, ați umplut Ierusalimul de învățatura voastră și veți să aduceți asupra noastră sângele Omului Acestuia!”

29. Iară răspunzind Petru și apostolii, au zis: „Trebuie a asculta pre Dumnezeu mai mult decât pre oameni.

30. Dumnezeuul părinților noștri au sculat pre Iisus, pre Carele voi L-ați omorât, spânzuran-du-L pe lemn.

31. Pre Acesta, Dumnezeu Începătoriu și Mântuitoriu L-au înălțat cu dreapta Sa, să dea pocăință lui Israil și iertare păcatelor.

32. Și noi sântem Lui mărturii de cuvintele aceastea și Duhul Sfânt, pre Carele L-au dat Dumnezeu celor ce ascultă de Dânsul”.

33. Iară ei, auzind, foarte s-au întărâtat și au sfătuit să-i omoară pre dânșii.

34. Și sculându-să oarecarele în săbor, fariseu, anume Gamaliil, învățătoriu de lege, cinstit la tot norodul, au poruncit ca să fie apostolii puțin ceva afară.

35. Și au zis cătră ei: „Bărbați israilteani, luați-vă aminte voao de oamenii aceștia. Ce veți să faceți?”

36. Că mai înainte de zilele aceastea s-au sculat Teodas, cum că el easte oarecare mare, lângă care s-au lipit număr de bărbați ca la patru sute, carele s-au omorât; și toți cei ce asculta (a) de el s-au răsipit și s-au făcut nimica.

37. După acesta s-au sculat Iuda Galileul, în zilele scrisorii, și au întors norod mult după sine; și acela au perit și toți câți au ascultat de el s-au răsipit.

38. Și acum zic voao: Opriți-vă de la oamenii aceștia și-i lăsați pre ei; că de va fi din oameni sfatul acesta au lucrul acesta, să va răsipi;

39. Iară de easte de la Dumnezeu, nu-l veți putea răsipi, ca nu cumva și lui Dumnezeu împotrivi să vă aflați”.

40. Și au ascultat de el și, chemând pre apostoli, bătându-i, le-au poruncit

36. (a) Credea lui.

să nu grăiască de numele lui Iisus și i-au slobozit pre ei.

41. Iară ei să ducea de la fața săborului, bucurându-să că s-au învrednicit, pentru numele lui Iisus, a răbda ocară.

42. Și toată zioa, în besearică și prin căsi, nu înceta a învăța și bine a vesti pre Iisus Hristos.

CAP 6

Aleagerea celor șapte diiaconi. Credincioșii în toată zioa să adaogă. Stefan face minuni, asupra căruia mulți jidovi să scoală și, neputându-l arăta mincinos, cu mărturii mincinoasă să nevoiesc a-l asupra.

1. i în zilele acealea, înmulțindu-să ucenicii, au făcut (a) gâlceavă elinii împotriva jidovilor, căci văduvele lor era nesocotite (b)

întru slujba de toate zilele.

2. Și chemând cei doisprezece mulțimea ucenicilor, au zis: „Nu e cuvios (v) ca, lăsând noi cuvântul lui Dumnezeu, să slujim measelor.

3. Socotiți, drept aceaea, fraților, dintre voi șapte bărbați mărturisiți, plini de Duhul Sfânt și de înțelepciune, pre carii să-i punem preste treapta aceasta.

4. Iară noi întru rugăciune și întru slujba cuvântului vom petrece”.

5. Și au plăcut cuvântul înaintea a toată mulțimea. Și au ales pre Stefan, bărbat plin de credință și de Duhul Sfânt, și pre Filip și pre Prohor și pre Nicanor și Timon și pre Parmen, și pre Nicolae, nimearnicul Antiohiei,

6. Pre carii i-au pus înaintea apostolilor și, rugându-să, și-au pus preste ei mâinile.

7. Și cuvântul lui Dumnezeu creștea și să înmulțea numărul ucenicilor în Ierusalim foarte, și multă gloată de preoți asculta de credință.

8. Iară Stefan, plin de credință și de putere, făcea minuni și seamne mari în norod.

9. Și s-au sculat unii din sinagoga ce să zicea a libertinilor și a chirineanilor și a alixendrenilor și a celor de la Chilichia și Asia, pricindu-să cu Stefan.

10. Și nu putea sta împotriva înțelepciunii și Duhului cu Care grăia.

11. Atunci, au pus bărbații, carii zicea că: „L-am auzit pre el grăind cuvinte de hulă împotriva lui Moisi și a lui Dumnezeu”.

12. Și au întărâtat pre norod și pre bătrâni și pre cărturari și, năvălind, l-au apucat pre el și l-au dus în săbor.

13. Și au pus mărturii mincinoase, carii zicea: „Omul acesta nu înceată grăind cuvinte cu hulă împotriva acestui loc sfânt.

14. Că l-am auzit pre el zicând

1. (a) Răpștit, sau ponosluit; (b) Trecute cu vederea.
2. (v) Cuvios, drept.

că Iisus Nazarineanul, Acesta, va strica locul acesta și va muta obiceiurile care au dat noao Moisi”.

15. Și căutând spre el toți cei ce ședea în săbor, văzut-au fața lui ca o față de inger.

CAP 7

Stefan, dându-să slobozenie a răspunde, multe aduce despre legătura lui Dumnezeu cu Avraam și cu rămășițele lui; de Moisi și de ieșirea lui Israil din Eghipt; de cortul mărturiei și de besearica cea zidită de Solomon; pre jidovi probozind cum că ei și părinții lor pururea s-au împotrivit Duhului Sfânt. Iară zicând că vedea pre Iisus de-a dreapta lui Dumnezeu, să ucide cu pietri, martorii puindu-și veșmintele la picioarele lui Saul. Și să roagă pentru cei ce-l ucid cu pietri.

1. i au zis arhiereul: „Dar aceste așa sânt?”

2. Iară el au zis: „Bărbați frați și părinți, ascultați, că Dumnezeu mării S-au arătat părintelui nostru, lui Avraam, când era în Mesopotamiia, mai înainte până a lăcui el în Haran.

*Facer. 3. Și au zis cătră dânsul: * «Ieși din pământul tău și din rudeniia ta și vino în pământul care voiu arăta ție».

4. Atunci, ieșind din pământul haldeilor, au lăcuit în Haran. Și de acolo, după ce au murit tatăl său, l-au mutat în pământul acesta, în care voi acum lăcuiți.

5. Și nu au dat lui moștenire într-însul nici un pas de picior, ci au făgăduit că-l va da lui spre moștenire și seminției lui după dânsul, nefiind lui fiu.

*Face. 6. Și au grăit așa Dumnezeu, că: * «Va fi sămânța lui nimearnică în pământ strein și o vor supune slujbii pre ea și o vor năcăji patru sute de ani.

7. Și pre neamul căruia vor sluji voiu judeca Eu, au zis Dumnezeu, și după acestea vor ieși și vor sluji Mie în locul acesta».

*Facere. 8. * Și i-au dat așezământul (a) tăierii împrejur; ** și așa au născut pre Isaac și l-au tăiat împrejur pre el a opta zi; și *** Isaac pre Iacov și **** Iacov pre cei doisprăzece patriiarși.

***Facer. 9. Și patriiarșii, pizmuind (b) lui Iosiv, * l-au vândut în Eghipt și era Dumnezeu cu el.

****Facer. 10. Și l-au scos pre el din toate necazurile lui și i-au dat lui dar * și înțelepciune înaintea lui Faraon, împăratul Eghiptului; și l-au pus pre el mai-mare preste Eghipt și preste toată casa sa.

11. Și au venit foamete preste tot pământul Eghiptului și al Hanaanului,

8. (a) Testamentul, legătura. 9. (b) Râvnind.

și năcaz mare, și nu afla bucate părinții noștri.

12. * Iară auzind Iacov că sânt bucate în Eghipt, au trimis pre părinții noștri, întâiu. 42, 2

13. * Și a doao oară s-au cunoscut Iosiv fraților săi și arătat s-au făcut lui Faraon neamul lui Iosiv. 45, 3

14. Iară Iosiv, trimițind, au chemat pre tatăl său, Iacov, și toată rudeniia sa cu (v) șaptezeci și cinci de suflete.

15. * Și s-au pogorât Iacov în Eghipt, și au murit el și părinții noștri. *Facer. 46, 5

16. Și s-au mutat la Sihem și s-au pus în mormântul * care au cumpărat Avraam, cu preț de argint de la fiii lui Emor, a lui Sihem. Facer. 49, 32

17. Iară cum să apropiia vremea făgăduinții, carea au jurat Dumnezeu lui Avraam, * au crescut poporul și s-au înmulțit în Egipt, 23, 16

18. Până ce s-au sculat alt împărat, carele nu știa pre Iosif. Isus 24, 33

19. Acesta, meșteșugind, au năcăjit pre părinții noștri, ca să lapede pruncii săi, să nu viiaze. *Ieșire 1, 7

20. * Întru carea vreme s-au născut Moisi, și au fost plăcut lui Dumnezeu, carele s-au hrănit trei luni în casa tătâne-său. *Ieșir. 2, 2

21. Și fiind el lăpădat, l-au luat fata lui Faraon și l-au crescut șie fecior. Evrei 11, 23

22. Și au învățat Moisi toată înțelepciunea eghipteanilor, și era puternic în cuvintele și în faptele sale.

23. Iară când să plinea lui patruzeci de ani, s-au suit în inima lui ca să cerceteaze pre frații săi, fiii lui Israil.

24. * Și văzând pre oarecarele pățind strâmbătate, l-au apărât și au făcut izbândă celui asuprit, ucizând pre eghiptean. *Ieșir. 2, 12

25. Și socotea cum că pricep frații săi că Dumnezeu, prin mâna lui, le-ar da lor mântuire; iară ei n-au priceput.

26. * Și a doao zi s-au arătat lor când să sfădea (g) și i-au îndemnat pre ei spre pace, zicând: «Bărbați frați sânteți voi, pentru ce faceți strâmbătate unul altuia?» *Ieșire 2, 13

27. Iară cel ce făcea strâmbătate de-apropelui l-au împins pre el, zicând: «Cine te-au pus pre tine domn și judecătoriu preste noi?»

28. Au vreai să mă omori tu pre mine, precum ai omorât ieri pre eghipteanul?»

29. Și au fugit Moisi, pentru cuvântul acesta, și s-au făcut nemearnic în pământul lui Madiiam, unde au născut doi fii.

30. Și după ce s-au plinit patruzeci de ani, * s-au arătat lui, în pustiiul Munte- *Ieșir. 3, 2

14. (v) Norodul. 26. (g) Între sine.

lui Sinai, îngerul Domnului în flacăra focului rugului.

31. Iară Moisi, văzând, s-au minunat de vedenie și, apropiindu-să el să ia aminte, s-au făcut cătră el glasul Domnului:

32. «Eu sânt Dumnezeuul părinților tăi, Dumnezeuul lui Avraam, Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacov». Și, tremurând, Moisi nu cuteza să se uite.

33. Și au zis lui Domnul: «Dezleagă încălțămintează picioarelor tale, că locul în carele stai pământ sfânt easte».

34. Văzând, am văzut năcazul poporului Mie, celui din Eghipet, și suspinul lor l-am auzit și M-am pogorât să-i scoț pre ei; și acum, vino, să te trimit pre tine în Eghipet».

35. Pre acest Moisi, de carele s-au lăpădat, zicând: «Cine te-au pus pre tine domn și judecătoriu?», pre acesta Dumnezeu domn și răscumpărătoriu l-au trimis prin mâna îngerului celui ce s-au arătat lui în rug.

Ieșire 7, 8 36. Acesta i-au scos pre ei făcând minuni și seamne în pământul Eghipetului și în 19 Marea Roșie și în pustie, ani patruzeci.

10, 11 37. Acesta easte Moisi, cel ce au zis fiilor 14 lui Israil:* «Proroc va rădica voao Domnul Dumnezeuul vostru, dintru frații voștri, ca pre mine, pre El veți asculta».

Ieșire 19, 3 38. Acesta easte cel ce au fost în adunare, în pustie cu îngerul, carele grăia lui în Muntele Sinaii, și cu părinții noștri; cel ce au luat cuvânte vii, să ne dea noao.

39. De carele nu au vrut a asculta părinții noștri, ci l-au lăpădat și s-au întors cu inimile sale în Eghipet,

Ieșir. 32, 1 40. Zicând cătră Aaron: «Fă noao dumnezei carii să meargă înaintea noastră, că Moisi acesta, carele ne-au scos pre noi din pământul Eghipetului, nu știm ce s-au făcut lui».

41. Și au făcut vițel, în zilele acealea, și au adus jărtvă idolului și să desfăta întru lucrurile mâinilor sale.

42. Iară Dumnezeu au întors și i-au dat pre ei să slujască oștii ceriului, precum easte scris în cartea prorocilor:* «Au junghieri și jertve ați adus Mie patruzeci de ani în pustie, casa lui Israil?»

*Amos 5, 25 43. Și ați luat cortul lui Monoh și steaoa dumnezeului vostru, Refan, chipurile care le-ați făcut, să vă închinați lor! Și voiu muta pre voi dincolo de Vavilon».

44. Cortul mărturiei era întru părinții noștri în pustie, precum au rânduit* Cel ce grăia lui Moisi, să-i facă după asemănarea carea au văzut;

Osie 5, 14 45. Care l-au și adus, luându-l părinții noștri cu Iisus spre moștenirea neamuri-

lor pre care le-au gonit Dumnezeu di-naintea feații părinților noștri, până în zilele lui David, 8, 19

46.* Care au aflat har înaintea lui Dumnezeu și au cerut să afle lăcașul Dumnezeuului lui Iacov. *1 Împă. 16, 13

47. Iară Solomon l-au zidit Lui casă. Psalm 131, 5

48.* Iară Cel Înalt nu lăcuiaste în besearici de mâini făcute, precum zice prorocul: *3 Împă. 6, 1

49. «Ceriul easte Mie scaon și pământul 1 Paral. 17, 12

razim picioarelor Meale. Ce casă veți zidi Mie?, zice Domnul, sau care e locul odihnei Meale? Jos 17, 24

50. Au nu mâna Mea au făcut aceastea toate?» Isaia 66, 1

51. Tari cu cerbicea și netăiați împrejur, cu inima și cu urechile, voi pururea Duhului Sfânt stați împotrivă; precum e părinții voștri, și voi!

52. Pre carele din proroci n-au gonit părinții voștri? Și au omorât pre cei ce mai înainte vestea de venirea Celui Drept, a Căruia, acum, voi vânzători și ucigători v-ați făcut,

53. Carii ați luat legea întru rânduiala îngerilor și nu o ați păzit!”

54. Și auzind ei aceastea, crepa în inimile sale și scârșniia cu dinții asupra lui.

55. Și fiind plin de Duhul Sfânt, căutând la ceriu, au văzut mărirea lui Dumnezeu și pre Iisus stând de-a dreapta lui Dumnezeu.

56. Și au zis: „Iată, văz ceriurile deschise și pre Fiiul Omenesc stând de-a dreapta lui Dumnezeu!”

57. Iară ei, strigând cu glas mare, ș-au astupat urechile sale și au năvălit cu o inimă asupra lui.

58. Și scoțindu-l afară din cetate, îl ucidea cu pietri. Și mărturiile au pus hainele sale lângă picioarele unui tinăr, ce să chema Saul.

59. Și ucidea cu pietri pre Stefan, carele să ruga și zicea: „Doamne, lisuse, priimește sufletul mieu”.

60. Și îngenunchind, au strigat cu glas mare: „Doamne, nu le socoti lor păcatul acesta!” Și aceasta zicând, au adormit.

CAP 8

În izgonire să răsipesc toți, afară de apostoli. Saul jefuind besearica. Filip mulți întorcea în Samariia și, între aceștia, botează pre Simon, vrăjitoriul. Petru și Ioan, cei trimiși de la apostoli, cu rugăciunea și cu punerea mâinilor, dobândesc Duhul Sfânt samarianilor celor ce credea. Iară Simon, vrând a cumpăra cu bani darea Duhului Sfânt, greu să ceartă de Petru. Filip să trimite de la înger la famen, pre carele, crezând, deacă l-au botezat, răpindu-să de Duhul Sfânt, să duce în Azot.

1. **N**ară Saul era binevoind spre uciderea lui și s-au făcut în zioa aceea goană mare asupra besearicii ceii din Ierusalim. Și toți s-au răsipit prin țările Iudeii și a Samariei, afară de apostoli.

2. Și au îngropat pre Stefan bărbați cucearnici și au făcut plângere mare preste el.

3. Iară Saul bătea besearica, prin case intrând și, trăgând pre bărbați și pre muieri, le da la temniță.

4. Deci, ei, răsipindu-să, trecea binevestind cuvântul lui Dumnezeu.

5. Iară Filip, pogorându-să în cetatea Samariei, propoveduia lor pre Hristos.

6. Iară gloatele luoa aminte cu o inimă ceale ce să grăia de la Filip, auzind și văzind seamnele care le făcea.

7. Pentru că mulți din cei ce avea duhuri necurate, strigând cu glas mare, ieșia, și mulți neputincioși și șchiopi s-au tămăduit.

8. Și s-au făcut bucurie mare în cetatea aceea.

9. Iară un bărbat oarecarele, anume Simon, care era mai înainte în cetate vrăjind și amăgind neamul Samariei, zicând cum că el easte oarecine mare,

10. Pre carele asculta toți, de la cel mic până la cel mare, zicând: „Acesta easte putearea lui Dumnezeu cea mare”.

11. Și asculta pre el, pentru că de multă vreme, cu vrăjile, i-au fost amăgit pre ei.

12. Iară deacă au crezut lui Filip, carele propoveduia de împărăția lui Dumnezeu și de numele lui Iisus Hristos, s-au botezat și bărbați și muieri.

13. Atunci și Simon au crezut și, botezându-să, petrecea cu Filip; și văzind făcându-să puteri mari și seamne, spăimântându-să, să mira.

14. Iară auzind apostolii cei din Ierusalim cum că au priimit Samariaa cuvântul lui Dumnezeu, au trimis la ei pre Petru și pre Ioan,

15. Carii, pogorându-să, s-au rugat pentru ei, ca să ia Duh Sfânt.

16. Că încă preste nici unul dintre ei nu Să pogorâsă, ci numai botezați era în numele Domnului Iisus.

17. Atuncea, puneam mâinile preste ei și luoa Duh Sfânt.

18. Iară Simon, văzind că prin punerea mâinilor apostolilor Să dă Duhul Sfânt, au adus lor bani,

19. Zicând: „Dați și mie putearea aceasta, ca ori pre carele voi pune mâinile să ia Duh Sfânt”.

20. Iară Petru au zis cătră el: „Argintul tău să fie cu tine spre perire, căci ai socotit cum că darul lui Dumnezeu cu

bani să agoniseaște.

21. Nu easte ție parte, nici soarte între cuvântul acesta, pentru că inima ta nu easte dreaptă înaintea lui Dumnezeu.

22. Pocăiaște-te, drept aceea, de răutatea ta aceasta, și te roagă lui Dumnezeu, ca doară s-ar ierta ție cugetul inimii tale.

23. Că în fiiarea amărăciunii și în legătura nedreptății te văz că ești”.

24. Și răspunzind Simon, au zis: „Rugați-vă voi pentru mine cătră Domnul, ca nimica dintru acestea ce ați zis să nu vie preste mine”.

25. Iară ei, mărturisind și grăind cuvântul Domnului, s-au întors în Ierusalim și multor sate de ale samarineanilor au propoveduit.

26. Iară îngerul Domnului au grăit cătră Filip, zicând: „Scoală și mergi spre amiazăzi, la calea carea să pogoară din Ierusalim în Gaza; aceasta easte pustie”.

27. Și sculându-să, s-au dus. Și iată, un bărbat arap, famen puternic al Candachiei, împărăteasei arapilor, carele era preste toate vistieriile ei, carele venisă să se închine în Ierusalim.

28. Și era întorcându-să și șezând în căruța sa, cetea pre prorocul Isaiia.

29. Iară Duhul au zis lui Filip: „Apropie-te și te lipeaște de căruța aceasta”.

30. Și alergând Filip, l-au auzit pre el cetind pre prorocul Isaiia și au zis: „Oare înțalegi ce cetești?”

31. Iară el au zis: „Cum aş putea, de nu mă va povățui cineva?” Și au rugat pre Filip de s-au suit și au șezut cu el.

32. Iară locul Scripturii carea o cetea era acesta:* „Ca o oaie la junghiiare s-au adus și ca un miel înaintea celui ce-l tunde pre el, fără de glas, așa nu ș-au deschis gura sa.

*Isaia 53, 7

33. Întru smereniia Lui judecata Lui s-au rădicat și neamul Lui cine-l va spune? Că să va luoa de pre pământ viața Lui”.

34. Și răspunzind famenul lui Filip, au zis: „Rogu-te, de cine zice prorocul aceasta, de sâne au de altcineva?”

35. Iară Filip, deschizând gura sa și începând de la scriptura aceasta, au binevestit lui pre Iisus.

36. Și mergând ei pre cale, au venit la oarecarea apă și au zis famenul: „Iată, apa. Ce mă opreaște ca să nu mă botez?”

37. Iară Filip au zis lui: „De crezi din toată inima, slobod easte”. Și el, răspunzind, au zis: „Crez că Fiiul lui Dumnezeu easte Iisus Hristos”.

38. Și au poruncit să stea căruța și s-au pogorât amândoi în apă, și Filip și famenul, și l-au botezat pre el.

39. Iară deacă au ieșit din apă, Duhul Domnului au răpit pre Filip și nu l-au

mai văzut pre el famenul, că mergea în calea sa, bucurându-să.

40. Iară Filip s-au aflat în Azot și, trecând, binevestea tuturor, până ce au venit el în Chesariia.

CAP 9

Minunata întoarcere a lui Saul, gonitoriului. Arătându-Să Domnul și Ananie trimițându-să la El, de la Carele botezându-să, au început în Damasc foarte cu deadinsul a mărturisi pre Iisus a fi Hristos. Iară ucenicii îl slobod preste zid, pentru leșuirea jidovilor, pre carele îl duce Varnava în Ierusalim la apostoli, de unde iarăși pentru leșuiri să slobode în Tars. Petru, în Lida, vindecă pre Enea, slăbănogul, și în Iopi pre Tavita înviiază.

*Galt.
1, 13

1. **N**ară Saul, încă suflând cu îngroziri și cu ucideri asupra ucenicilor Domnului, mergând la arhiereul,

2. Au cerut de la el cărți în Damasc la sinagoguri, ca, de ar afla pre unii carii să fie dintru această cale, și pre bărbați și pre muieri, legați să-i aducă în Ierusalim.

*Jos 22, 6
1 Cori. 15, 8

3. * Și mergând, au fost când s-au apropiat el de Damasc și degrabă au strălucit preste el lumină din ceriu.

2 Cori. 12, 2

4. Și căzind pre pământ, au auzit glas, zicând lui: „Saule, Saule, ce Mă gonești?”

5. Și el au zis: „Cine ești, Doamne?” Iară Domnul au zis: „Eu sânt Iisus, pre Carele tu gonești. Cu greu easte ție a te împrotivi boldului”.

6. Și trămurând și spăriiat fiind, au zis: „Doamne, ce vrei să fac eu?” Și Domnul cătră el: „Scoală-te și întră în cetate, și să va spune ție ce trebuie să faci tu”.

7. Iară bărbații, carii mergea pre cale cu el, sta încremenți auzind glasul și pre nimenea văzând.

8. Și s-au sculat Saul de pre pământ și, deschizându-și ochii săi, pre nimenea nu vedea. Și, ducându-l de mâini, l-au băgat în Damasc.

9. Și era trei zile nevăzând, și nici au mâncat, nici au beut.

10. Și era un ucenic în Damasc, anume Anania. Și au zis cătră el Domnul, în vedenie: „Ananie!” Iară el: „Iată eu, Doamne”.

11. Iară Domnul cătră el: „Sculându-te, mergi în ulița ce să cheamă Direaptă și caută în casa lui Iuda pre Saul, anume Tarseanul, că, iată, face rugăciune.

12. Și au văzut în vedenie pre un bărbat, anume Anania, întrând și puind pre sine mâna, ca iară să vază”.

13. Iară Anania au răspuns: „Doamne, am auzit de la mulți de bărbatul acesta, câte reale au făcut sfinților Tăi în Ierusalim.

14. Încă și aici are puteare de la arhierei a lega pre toți, carii chiiamă numele Tău”.

15. Iară Domnul au zis cătră el: „Mergi, că vas ales easte Mie acesta, ca să poarte numele Mieu înaintea neamurilor și a împăraților și a fiilor lui Israil;

16. Că Eu voi arăta lui câte trebuie să pață el pentru numele Mieu”.

17. Și au mers Anania și au intrat în casă și, puindu-și pre el mâinile, au zis: „Saule, frate, Domnul Iisus, Cel ce S-au arătat ție pre calea carea vineai, m-au trimis ca să vezi și să te umpli de Duhul Sfânt”.

18. Și îndată au căzut de la ochii lui ca niște solzi și au văzut îndată și, sculându-să, s-au botezat.

19. Și luând mâncare, s-au întărit și au fost Saul cu ucenicii cei din Damasc câteva zile.

20. Și îndată în adunări propoveduia pre Hristos, că Acesta easte Fiiul lui Dumnezeu.

21. Și să mira toți cei ce auzea și zicea: „Au nu acesta easte cel ce au prădat în Ierusalim pre cei ce chema numele acesta? Și aici pentru aceea au venit, ca legați pre ei să-i ducă la arhierei?”

22. Iară Saul mai mult să întărea și rușina pre jidovii cei ce lăcuia în Damasc, arătând că Acesta easte Hristos.

23. Iară după ce s-au plinit zile multe, s-au sfătuit jidovii să-l omoară pre el.

24. Iară lui Saul s-au făcut cunoscut vicleșugul lor* și păzea porțile zioa și noaptea, cum l-ar omori pre el.

25. Și, luându-l pre el ucenicii noaptea, l-au zlobozit pre el preste zid, lăsându-l într-o coșniță.

26. Și, venind Saul în Ierusalim, cerca a să lipi de ucenici și toți să temea de el, necrezând că easte ucenic.

27. Iară Varnava, luându-l pre el, l-au dus la apostoli și le-au spus lor cum în cale au văzut pre Domnul și că au grăit lui, și cum în Damasc cu îndrăzneală au grăit în numele lui Iisus.

28. Și era cu ei întrând în Ierusalim și cu îndrăzneală vorbind în numele Domnului Iisus.

29. Și grăia și să întreba cu elinii, iară ei căuta să-l omoară pre el.

30. Și înțelegând frații, l-au dus pre el în Chesariia și l-au trimis în Tars.

31. Iară besearicile prin toată Iudeea și Galileea și Samariia avea pace, zidindu-să și umblând întru frica Domnului, și să umplea de mângăierea Sfântului Duh.

32. Și au fost Petru trecând pre la toți, au venit și la sfinții carii lăcuia în Lida.

33. Și au aflat acolo pre un om oarecarele, anume Enea, de opt ani zăcând în pat, carele era slăbănog.

*2 Cor.
11, 32

34. Și au zis Petru lui: „Enea, vindece-te Iisus Hristos. Scoală-te și-ți aștearne ție”. Și îndată s-au sculat.

35. Și l-au văzut pre el toți cei ce lăcuia în Lida și în Saron, carii s-au întors la Domnul.

36. Iară în Iopi era o uceniță, anume Tavita, carea talmăcindu-să să zice Căprioară. Aceasta era plină de fapte bune și de milostenii ce făcea.

37. Și au fost în zilele acealea, bolnăvindu-să ea, au murit; și scaldându-o, o au pus în foișor.

38. Și aproape fiind Lida de Iopi, ucenicii auzind că Petru easte în ea, au trimis pre doi bărbați la dânsul, rugându-l să nu să lenevească a trece până la ei.

39. Și sculându-să Petru, au mers împreună cu ei, pre carele, venind, l-au dus în foișor; și au stătut înaintea lui toate văduvele plângând și arătând hainele și îmbrăcămintele care le făcea, fiind cu eale Căprioara.

40. Și scoțind afară Petru pre toți, îngenunchind, s-au rugat și, întorcându-să cătră trup, au zis: „Tavita, scoală!” Iară ea au deschis ochii săi și, văzind pre Petru, au șezut.

41. Și dându-i ei mâna, o au rădicat pre ea și, chemând pre sfinți și pre văduve, o au dat pre ea vie.

42. Și s-au făcut cunoscut prin toată Iopi și mulți au crezut în Domnul.

43. Și s-au făcut de au rămas zile multe în Iopi, la un Simon oarecarele, curălaru.

CAP 10

Din porunca îngerului chiiamă Cornilie, sutașul, pre Petru, carele prin vedenia pânzăturii, învățându-să a priimi limbile la Evanghelie, au venit la el, pogorându-Să Duhul Sfânt preste toți cei ce auzia cuvântul lui de Hristos, le-au poruncit să se boteaze.

1. **N**ară un bărbat oarecarele era în Chesariia, anume Cornilie, sutaș din ceata ce să chema italienească,

2. Cucearnic și temătoriu de Dumnezeu cu toată casa sa, și făcând milostenii multe norodului și rugându-să lui Dumnezeu totdeauna.

3. Au văzut în vedenie, aiavea, ca la al noalea ceas din zi, pre îngerul lui Dumnezeu întrând la sine și zicându-i: „Cornilie!”

4. Iară el, căutând la el și înfricoșându-să, au zis: „Ce e, Doamne?” Și i-au zis lui: „Rugăciunile tale și milosteniile tale s-au suit întru pomenire înaintea lui Dumnezeu.

5. Și acum, trimite în Iopi bărbați și chiiamă pre oarecare Simon, carele să poricleaște Petru.

6. Acesta easte în sălaș la oarecare Simon,

CAP 9 ȘI 10

curălaru, a căruia easte casa lângă mare. Acesta va spune ție ce trebuie să faci tu”.

7. Și deaca s-au dus îngerul cel ce grăia lui Cornilie, chemând doao slugi ale sale și pre un ostaș cucearnic din cei ce era supt ascultarea lui,

8. Și spuindu-le lor toate, i-au trimis pre ei în Iopi.

9. Și a doao zi, mergând ei pre cale și apropiindu-să de cetate, s-au suit Petru în casa cea de sus să se roage, în ceasul al șasălea.

10. Și fiind flămând, au vrut să guste și, gătind ei, căzut-au preste el uimire.

11. Și au văzut ceriul deschis și pogorându-să preste sine un vas oarecare, ca o față de masă mare de pânză, de patru capete legată și slobozită pre pământ.

12. Întru care era toate ceale cu patru picioare ale pământului și fierile și ceale ce să târăsc și pasările ceriului.

13. Și s-au făcut glas cătră el: „Sculându-te, Petre, junghe și mănâncă”.

14. Iară Petru au zis: „Nicidecum, Doamne, că niciodată n-am mâncat tot ce e necurat sau spurcat”.

15. Și glasul iarăși, a doao oară, cătră el: „Ceale ce Dumnezeu au curățit tu să nu le zici spurcate”.

16. Și aceasta s-au făcut de trei ori și iarăși s-au rădicat vasul în ceriu.

17. Și stând întru sine, îngăimăcit, Petru, ce ar putea să fie vedearea carea au văzut și iată, bărbații cei trimiși de la Cornilie, întrebând și găsind casa lui Simon, au stătut la poartă,

18. Și strigând, întreba de easte în sălaș acolo Simon, ce să poricleaște Petru?

19. Iară Petru, gândind de vedeare, i-au zis lui Domnul: „Iată, trei bărbați te caută pre tine.

20. Ci sculându-te, te pogoră și mergi cu ei, nimica îndoindu-te, că Eu am trimis pre ei”.

21. Și pogorându-să Petru cătră bărbații cei trimiși de la Cornilie, au zis cătră ei: „Iată, eu sânt pre carele căutați. Ce pricină easte pentru carea ați venit?”

22. Iară ei au zis: „Cornilie, sutașul, bărbat drept și temătoriu de Dumnezeu și mărturisit de toată mulțimea neamului jidovesc, răspuns au luat de la înger sfânt să te chiiame în casa sa și să auză cuvinte de la tine”.

23. Deci, băgând pre ei înlăuntru, i-au priimit în sălaș. Iară a doao zi, Petru au ieșit cu ei; și unii din frații cei din Iopi au mers cu el.

24. Și, în ceaealaltă zi, au intrat în Chesariia, iară Cornilie era așteptând pre ei, chemându-și rudeniile sale și pre priiatinii cei iubiți.

25. Și au fost când au intrat Pe-

tru, l-au întâmpinat Cornilie și, căzând la picioarele lui, s-au închinat lui.

26. Iară Petru l-au rădicat pre el, zicând: „Scoală, și eu însumi om sânt!”

27. Și vorbind cu el, au intrat și au aflat pre mulți carii să adunasă.

28. Și au zis cătră ei: „Voi știți că e necuvios bărbatului jidovesc să se lipească sau să se apropie cătră cel de alt neam; și mie Dumnezeu mi-au arătat ca pre nici un om să nu zic spurcat sau necurat.

29. Pentru aceea, și fără de îndoire am venit, fiind chemat. Întrebu-vă, dară, pentru ce pricină m-ați chemat?”

30. Și Cornilie au zis: „Din zioa a patra până întru acest ceas eram ajunând, și în al noalea ceas, rugându-mă în casa mea și, iată, un bărbat au stătut înaintea mea în haină luminată.

31. Și au zis: «Cornilie, auzitu-s-au rugăciunea ta și milosteniile tale s-au pomenit înaintea lui Dumnezeu.

32. Trimite, dară, în Iopi și chiiamă pre Simon, cel ce să poricleaște Petru; acesta găzduiaște în casa lui Simon, curălariul, lângă mare, care venind va spune ție».

33. Deci, îndată am trimis la tine și tu bine ai făcut venind. Acum, dară, noi toți înaintea lui Dumnezeu sântem de față, să ascultăm toate câte sânt poruncite ție de la Dumnezeu”.

34. Iară Petru, deșchizând gura, au zis: „Cu adevărat cunosc* că Dumnezeu nu easte fățarnic.

*2 Leage 10, 17

2 Para. 35. Ci, în tot neamul, cel ce să teame de El și face dreptate priimit easte înaintea Lui.

Iov 36. Cuvântul carele l-au trimis fiilor lui Israil, binevestind pace prin Iisus Hristos (Acesta easte al tuturor Domn).

Sirah 6, 8 37. Voi știți cuvântul ce s-au făcut prin toată Iudeea, începând de la Galileea, după botezul carele l-au propoveduit Ioan.

Roma. 2, 11 38.* Pre Iisus, Cel de la Nazaret, cum L-au uns Dumnezeu cu Duh Sfânt și cu putere,

Galat. 2, 6 Carele au umblat bine făcând și vindecând pre toți cei impresurați de diiavolul, că Dumnezeu era cu Dânsul.

*Colos. 3, 25 1 Petr. 1, 17 39. Și noi sântem mărturii tuturor care le-au făcut și în țânutul iudeilor și în Ierusalim, pre Carele L-au și omorât, spânzurându-L pre lemn.

40. Pre Acesta Dumnezeu L-au înviiat a treia zi și L-au dat să Se facă arătat.

41. Nu tot norodului, ci noao, mărturiilor celor mai înainte rânduite de la Dumnezeu, carii am mâncat și am beut împreună cu El, după ce au înviiat din morți.

42. Și au poruncit noao să propoveduim norodului și să mărturisim că El easte rânduit de la Dumnezeu, Judecătoriu a viilor și a morților.

43.* De Acesta toți prorocii mărturisesc că va lua iertare păcatelor prin numele Lui tot cel ce va creade întru Dânsul”.

*Ieremia 31, 34 Mihe.

44. Încă grăind Petru cuvintele aceastea, au căzut Duhul Sfânt preste toți cei ce auzea cuvântul.

7, 18

45. Și s-au spăimântat credincioșii cei dintru tăierea împrejur, carii venisă cu Petru, că și preste păgâni darul Duhului Sfânt s-au vărsat.

46. Că auzea pre ei grăind în limbi și mărint pre Dumnezeu. Atunci au răspuns Petru:

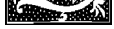
47. „Au, doară, poate cineva a opri apa ca să nu să boteaze aceștia carii au luat Duhul Sfânt ca și noi?”

48. Și au poruncit lor să se boteaze în numele Domnului Iisus. Atunci L-au rugat pre El ca să rămâie la ei vro câteva zile.

CAP 11

Întrebându-să frații, căci să apropiase Petru cătră limbi, le povesteaste întâmplarea. Prin propoveduirea ucenicilor, mulți întorcându-să în Antiohiia. Să trimite la ei Varnava, de la besearica cea din Ierusalim. Carele mulți întorcându-să, aduce acolo și pre Saul din Tars, cu carele să trimite în Ierusalim să ducă fraților milostenie spre foamea cea de la Agav, mai nainte prorocită.

1. i au auzit apostolii și frații carii era în Iudeea că și păgânii au priimit cuvântul lui Dumnezeu.

2. Și când s-au suit Petru în Ierusalim, să pricea cu el cei din tăierea împrejur,

3. Zicând: „Căci ai intrat la oameni netăiați împrejur și ai mâncat cu ei”.

4. Iară începând, Petru le spunea lor pre rând, zicând:

5. „Eu eram în cetatea Iopi, rugându-mă, și am văzut întru uimirea minții vedenie, pogorându-să un vas, ca o masă mare de pânză, de patru cornuri, slobozindu-să din ceriu, și au venit până la mine.

6. În carele, uitându-mă, luoam sama și am văzut ceale cu câte patru picioare ale pământului, și fierile, și ceale ce să târăsc, și pasările ceriului.

7. Și am auzit glas zicând mie: «Sculându-te, Petre, junghe și mănâncă!»

8. Și am zis: «Niciicum, Doamne, că tot ce e necurat sau spurcat niciodată n-au intrat în gura mea».

9. Și mi-au răspuns mie glasul a doao oară din ceriu, zicând: «Ceale ce Dumnezeu le-au curățit tu nu le spurca!»

10. Și aceasta s-au făcut de trei ori; și iarăși s-au rădicat toate la ceriu.

11. Și, iată, îndată trei bărbați veniră la casa în carea eram, trimiși de la Chesariia la mine.

12. Și mi-au zis mie Duhul să mă

duc cu ei, nimica îndoindu-mă. Iară au venit cu mine și acești șase frați și am intrat în casa bărbatului.

13. Și au spus noao cum au văzut pre înger în casa sa, stând și zicându-i: «Trimite în lopi bărbați și chiiamă pre Simon, carele să poricleaște Petru,

14. Carele va grăi cătră tine cuvinte cu care te vei mântui tu și toată casa ta».

15. Și când am început eu a grăi, au căzut Duhul Sfânt preste ei, ca și preste noi în început.

16. Și mi-am adus aminte de cuvântul *Mat. Domnului, cum zicea: * «Ioan au botezat cu apă, iară voi vă veți boteza cu Duhul Sfânt».

Marco 17. Deci, dară, deacă același dar au dat 1, 8 Dumnezeu ca și noao, celor ce am crezut în Luca Domnul Iisus Hristos, eu cine eram, ca să 3, 16 pociu opri pre Dumnezeu?»

Ioan 18. Și, auzând aceastea, au tăcut și au 1, 26 mărit pre Dumnezeu, zicând: „Adecă, și Sus neamurilor au dat Dumnezeu pocăință spre 1, 5 viiață?”

Jos 19. Iară cei ce se răsipise pentru turburarea 19, 4 ce s-au făcut pre vremea lui Stefan au trecut până la Finichiia și la Chipru și la Antiohiia, nimănuî grăind cuvântul, fără numai jidovilor.

20. Și era unii din ei bărbați chipriani și chirinei, carii, întrând în Antiohiia, grăia cătră elini, binevestind pre Domnul Iisus.

21. Și era mâna Domnului cu ei, spre vindecarea lor, și mult număr crezând, s-au întors la Domnul.

22. Și s-au auzit despre ei cuvântul în urechile adunării ceii din Ierusalim și trimisără pre Varnava să treacă până la Antiohiia.

23. Carele, mergând și văzând darul lui Dumnezeu, s-au bucurat și îndemna pre toți ca, precum au pus în inimile sale, să petreacă în Domnul.

24. Că era bărbat bun și plin de Duhul Sfânt și de credință; și s-au adaos mulțime multă Domnului.

25. Și s-au dus Varnava în Tars, să caute pre Saul, și aflându-l, l-au dus în Antiohiia.

26. Și acolo, un an întreg s-au adunat în besearică și au învățat norod mult și s-au numit întâiu în Antiohiia ucenicii creștini.

27. Iară întru aceaste zile, s-au pogorât din Ierusalim proroci în Antiohiia.

28. Și sculându-să unul dintr-înșii, anume Agav, însămnă prin Duhul că foamete mare va să fie în toată lumea, carea au și fost supt Claudie Chesariu.

29. Iară ucenicii, după cum cine avea, au așezat ca fieștecarele din ei să trimită spre slujbă fraților celor ce lăcuiesc în Iudea;

30. Carea au și făcut, trimitând la cei bătrâni, prin mâna Varnavei și a lui Saul.

CAP 12

Irod, ucigând pre Iacov, pre Petru îl trimite în temniță, vrând a-l da jidovilor, după Paști, să-l ucigă. Ci necurmat rugându-să pentru el besearica, scoțându-să cu ajutoriul îngerului, mare bucurie au adus fraților. Și făcându-să cercare de păzitorii temniții, Irod să duce în Chesariia și, neferindu-se de dumnezeiasca cinste ce se aducea de la norod, s-au lovit de la înger și, mistuindu-să de viermi, au murit.

1. **N**ară în vremea aceea, pus-au Irod împărat mâinile să facă rău unora din besearică.

2. Și au ucis pre Iacov, fratele lui Ioan, cu sabiia.

3. Și văzind că plăcea jidovilor, au adaos a prinde și pre Petru, și era zilele Azimelor.

4. Pre carele și prinzându-l, l-au băgat în temniță, dându-l la patru pătrari de sutași să-l păzească, vrând după Paști să-l scoată norodului.

5. Deci, Petru să păzea în temniță, iară rugăciune să făcea neîncetat de la besearică cătră Dumnezeu pentru el.

6. Iară când vrea să-l scoată pre el Irod, în noaptea aceea era Petru dormind între doi ostași, legat cu doao lanțuri, și păzitorii înaintea ușii păzea temnița.

7. Și, iată, îngerul Domnului au venit (a) și lumină au strălucit în casă și, lovind în coaste pre Petru, l-au deșteptat pre el, zicând: „Scoală curând!” Și au căzut lanțurile din mâinile lui.

8. Și au zis îngerul cătră el: „Încinge-te și încălță încălțămintele tale!” Și au făcut așa și au zis lui: „Îmbracă haina ta și vino după mine!”

9. Și ieșind, mergea după el și nu știa că easte adevărat ceaea ce să făcea prin înger, ci i să părea că vedenie veade.

10. Și trecând straja cea dintâiu și cea de a doao, au venit la poarta cea de fier ce duce în cetate, carea sângură s-au deschis lor. Și ieșind, au trecut o uliță și îndatăși s-au dus îngerul de la el.

11. Și Petru, viindu-și în sine, au zis: „Acum știu cu adevărat că au trimis Domnul pre îngerul Său și m-au scos din mâna lui Irod și din toată așteptarea norodului jidovilor”.

12. Și luând aminte, au venit la casa Mariei, mumei lui Ioan, ce să poriclea Marco, unde era mulți frați adunați și făcând rugă.

13. Și bătând Petru în ușa porții, au mers o fată să asculte, anume Rodi.

7. (a) În cea grecească easte: au stătut aci.

14. Și cunoscând glasul lui Petru, de bucurie n-au deschis ușa, ci, alergând înlăuntru, au spus că Petru stă înaintea ușii.

15. Iară ei au zis cătră ea: „Au nebunit-ai?” Iară ea întărea că easte așa. Iară ei zicea: „Îngerul lui easte”.

16. Iară Petru nu înceta bătând. Și deșchizându-i, l-au văzut pre el și s-au spăimântat.

17. Și făcându-le lor cu mâna să tacă, le-au spus cum l-au scos Domnul din temniță și au zis: „Spuneți lui Iacov și fraților aceastea”. Și ieșind, s-au dus într-alt loc.

18. Iară deacă s-au făcut ziuo, era mare turburare între ostași, oare ce să se fie făcut Petru?

19. Iară Irod, cercându-l pre el și neaflându-l, făcând cercare după ostași, au poruncit să-i tragă la chinuri. Și pogorându-să din Iudeea în Chesariia, au trecut.

20. Și era Irod mânios pre tiriiani și pre sidoneani. Iară ei împreună au venit la el plecând pre Vlast, carele era preste cămara împăratului, cerea pace pentru că țara lor să hrănea din pământul împărătesc.

21. Iară într-o zi rânduită, Irod, îmbrăcat cu haină împărătească, au șezut la divan și graia cătră ei.

22. Iară norodul striga: „Glasul lui Dumnezeu și nu al omului!”

23. Și îndată l-au lovit pre el îngerul Domnului, pentru că nu au dat mărirea lui Dumnezeu și, mâncându-l viermii, au murit.

24. Iară cuvântul lui Dumnezeu creștea și să mulțea.

Sus 11, 25 Iară Varnava și Saul s-au întors din Ierusalim în Antiohiia, după ce au plinit slujba, luând împreună cu sine și pre Ioan, cel ce să poriclea Marco.

CAP 13

Lui Saul și Varnavii să poruncește de la Duhul Sfânt a să osăbi spre lucrul propoveduirii între limbi. Și Varisus, sau Elima, vrăjitorul, carele să împrotivea propoveduirii lor, de cuvântul lui Pavel orbindu-să, creade Serghie Pavel. În Antiohiia Pizidiei, Pavel mai pe larg grăiaște de Hristos în besearică, ci jidovii hulind și izgonire deșteptând asupra lor să întorc la limbi, după prorocia Isaiei.

1. i era oarecarii în besearica cea din Antiohiia, proroci și învățători, Varnava și Simon, carele să chema Nigher, și Luchie Chirineul și Manain, carele era crescut împreună cu Irod, al patrulea biruitoriu, și Saul.

2. Și slujând el Domnului și ajunând, au zis Duhul Sfânt: „Osăbiți Mie pre Varnava și pre Saul la lucru, la carele i-am chemat pre ei”.

3. Atunci, ajunând și rugându-să și puindu-și pre ei mâinile, i-au slobozit.

4. Deci, aceștia, trimiși de Duhul Sfânt, s-au pogorât în Seleochiia și de acolo au corăbiat la Chipru.

5. Și venind în Salamin, vestea cuvântul lui Dumnezeu în sinagogurile jidovilor și avea și pre Ioan slugă.

6. Și străbătând ostrovul, până la Paf, au aflat pre oarecarele vrăjitoriu, proroc mincinos jidov, căruia era numele Varisus,

7. Carele era împreună cu deregătoriul Serghie Pavel, bărbat înțelept. Acesta, chemând pre Varnava și pre Saul, pofta să auză cuvântul lui Dumnezeu.

8. Iară le sta lor împotivă Elima, vrăjitorul, (că așa să tâlcuiaște numele lui), căutând să întoarcă pre deregătoriul de la credință.

9. Iară Saul (carele și Pavel), plin de Duhul (a) Sfânt, căutând la el,

10. Au zis: „O, pline de toată viclenia și de toată răutatea, fiul diavolului, vrăjmașule a toată dreptatea, nu vei înceta răzvrătind căile Domnului ceale dreapte?”

11. Și acum, iată mâna Domnului preste Tine, și vei fi orb, nevâzând soarele, până la o vreme”. Și îndată au căzut preste El ceață și întunearec și, umblând împrejur, căuta povățuitoriu.

12. Atunci, văzând deregătoriul ce s-au făcut, au crezut, mirându-să de învățătura Domnului.

13. Și purcezând de la Pafa, Pavel și cei ce era cu el au venit în Perga Pamfiliei. Iară Ioan, despărțindu-să de ei, s-au întors în Ierusalim.

14. Iară ei, trecând din Perghiia, au venit în Antiohiia Pisidiei și, întrând în sinagoga într-o zi de sâmbătă, au șezut.

15. Iară după cetirea Legii și a Prorocilor, au trimis mai-marii sinagoghei la ei, zicându-le: „Bărbați frați, de easte întru voi cuvânt de mângăiare cătră norod, grăiți!”

16. Iară Pavel, sculându-să și făcându-le cu mâna să tacă, au zis: „Bărbați israilteani și carii vă teameți de Dumnezeu, ascultați!”

17. Dumnezeuul poporului acestuia, a lui Israil, au ales pre părinții noștri și pre popor l-au înălțat, când era lăcuitoriu* în pământul Eghiptului,** și cu braț înalt i-au scos pre ei dintr-însul.

18. Și ca la o vreme de patruzeci de ani, au răbdat năravurile lor în pustie.

19. Și pierzind neamuri șapte în pământul lui Hanaan, le-au împărțit lor cu* soarte pământul acelora.

20. Și după aceastea, ca la patru sute și cincizăci de ani,* le-au dat judecători, până la Samuil, prorocul.

9. (a) Umplându-să de Duhul Sfânt.

*Ieșir.

1, 1

13, 21 [16]

21

**Ieșir.

16, 3

*Isus

14, 2

*Jude.

3, 9

[2, 16]

- 1 Împăr. 21. Și după aceea au cerut împărat și le-au dat lor Dumnezeu pre Saul, feciorul lui Chis, bărbat din săminția lui Veniamin, patruzeci de ani.
- 8, 5
[7, 15] 22. Și schimbându-l pre el, le-au rădicat lor pre David să le fie împărat, de carele au și zis, mărturisind: «Aflat-am pre David a lui Ieseiu, bărbat după inima Mea, carele va face toate voile Meale».
- 8, 5
9, 16
10, 1
13, 14
16, 13
*Psalm 23. Din sămânța acestuia, Dumnezeu făgăduință au rădicat lui Israil Mântuitoriu pre Iisus.
- 88, 21
Isaiia 24.* Propoveduind Ioan, înaintea feții venirii Lui, botezul pocăinții tot poporului lui Israil.
- *Mat. 3, 1
Marco 25. Iară deacă și-au plinit Ioan călătoria, zicea: «Cine mă socotiți că sânt? Nu sânt eu, ci, iată, vine după mine, a Căruia nu sânt eu vreadnic să dezleg încălțămintele picioarelor».
- 1, 4
Luca 3, 3
*Mate. 26. Bărbați frați, fiii neamului lui Avraam și cei ce între voi să tem de Dumnezeu, voao cuvântul mântuirii aceștia s-au trimis.
- 3, 11
Marco 27. Pentru că cei ce lăcuiesc în Ierusalim și domnii lor neștiind pre Acesta și glasurile prorocilor ceale ce în toată sâmbăta să cetesc, judecându-L, au plinit.
- 1, 7
Ioan 28. Și nice o vină de moarte aflând într-Însul,* au cerut de la Pilat să-L omoară.
- 17, 20
23 29. Și deacă au săvârșit toate ceale pentru El scrise, luându-L de pre lemn, L-au pus în mormânt.
- Marco 15, 13
Luca 30.* Iară Dumnezeu L-au înviiat din morți.
- 23, 21
23 31. Carele, în multe zile, s-au arătat celor ce împreună cu El S-au suit din Galileea în Ierusalim, carii sânt Lui mărturii cătră norod.
- Ioan 19, 15
32. Și noi binevestim voao făgăduința cea făcută cătră părinți, că pre aceasta Dumnezeu o au plinit noao, fiilor acelora, înviind pre Iisus.
- *Marc. 16, 1
Luca 20, 4
33. Precum și în psalmul al doilea scris* easte: «Fiiul Mieui ești Tu, Eu astăzi Te-am născut pre Tine».
- Ioan 20, 1
Psal. 34. Iară cum că L-au înviiat pre El din morți, ca mai mult să nu Să întoarcă în stricăciune, așa au zis, că: «Voiau da voao ceale cuvioase a lui David, ceale credincioase».
- *Isaiia 55, 3
35. Pentru aceea și într-alt loc zice: «Nu vei da pre Cel* cuvios al Tău să vază stricăciune».
- *Psal. 15, 10
36. Că David, în neamul său slujind sfatului lui Dumnezeu, au adormit* și s-au adaos la părinții săi și au văzut stricăciune.
- *3 Împă. 2, 10
37. Iară pre Care Dumnezeu L-au înviiat n-au văzut stricăciune.
38. Drept aceea, în știre să fie voao, bărbați frați, că prin Acesta să vesteaste voao iertarea păcatelor.
39. Și de toate de care n-ați putut în Leagea lui Moisi a vă îndrepta, întru Acesta tot cel ce creade să îndreptează.

40. Vedeți, dară, ca să nu vie preste voi ce s-au zis prin proroci:

41.* «Vedeți, cei nebăgători de seamă, și vă mirați și periți, că lucru lucrez Eu în zilele voastre, lucru căruia nu veți creade de va povesti cineva voao».

*Avac. 1, 5

42. Și ieșind ei din sinagoga jidovilor, s-au rugat neamurile ca în ceaealaltă sâmbătă să le grăiască acealeași cuvinte.

43. Și după ce s-au răsipit sinagoga, mulți din jidovi și din veneticii cei cucearnici au mers după Pavel și după Varnava, carii, grăind, îndemna pre ei să rămâie în darul lui Dumnezeu.

44. Iară în ceaealaltă sâmbătă, mai toată cetatea s-au adunat ca să auză cuvântul lui Dumnezeu.

45. Și văzând jidovii gloatele, s-au umplut de pizmă și grăia împotriva celor ce să zicea de la Pavel, împotrivindu-să și hulind.

46. Iară, îndrăznind, Pavel și Varnava au zis: „Voao să cădea mai întâiu a grăi cuvântul lui Dumnezeu; iară de vreame ce-l lăpădați pre el și nevreadnici vă judecați pre voi de viața cea veacinică, iată, ne întoarcem la neamuri.

47.* Că așa ne-au poruncit noao Domnul: «Pusu-Te-am pre Tine spre lumină neamurilor, ca să fii spre mântuire până la marginea pământului».

*Isaiia 49, 6

48. Și auzind neamurile s-au bucurat și marea cuvântul Domnului și au crezut căți era mai nainte rânduți spre viața veacinică.

49. Și să purta cuvântul lui Dumnezeu prin toată țara.

50. Iară jidovii învitară pre muierile ceale cucearnice și cu bun chip și pre cei de frunte ai cetății, și au rădicat goană asupra lui Pavel și a lui Varnava și i-au scos pre ei din hotarale sale.

51.* Iară ei, scuturând pulberea picioarelor sale asupra lor, au venit în Iconiia.

*Mate. 10, 14

52. Iară ucenicii să umplea de bucurie și de Duhul Sfânt.

Marco 6, 11

Luca 9, 5

CAP 14

Mulți dintre jidovi și dintre păgâni, în Iconiia, priimind credința lui Hristos. Să întărâtă vrajbă de jidovi asupra apostolilor, carii fug în Listra, unde vindecă Pavel pre cel șchiop din naștere. Și pre norod pentru aceasta vrând a le jirtvi ca dumnezeilor, de-abia îi opresc. Iară, întărâtându-să gloata de jidovii carii venisă, Pavel să improască cu pietri și ca un mort să lasă. Și sculându-să el și Varnava, îndemnând ucenicii prin multe locuri și rânduind preoți, să întorc în Antiohiia.

1. i au fost în Iconiia, intrând ei în sinagoga jidovilor și grăind așa, cât și dintre jidovi și dintre elini multă mulțime au crezut.

2. Iară jidovii cei ce n-au crezut au întărâtat și au pornit spre mânia sufletelor neamurilor, împotriva fraților.

3. Deci, în multă vreme au rămas cu îndrăzneală, grăind în Domnul, Cel ce mărturisea de cuvântul darului Său, dând seamne și minuni a să face prin mâinile lor.

4. Și s-au împărțit mulțimea cetății, și unii era cu jidovii, iară unii cu apostolii.

5. Și făcând năvală și neamurile și jidovii, împreună cu domnii săi, ca să-i ocărăscă și să-iucidă cu pietri,

6. Înțelegând ei, au fugit la cetățile Licaoniei, în Listra și în Dervi și în ținutul de primprejur, și acolo era binevestind.

7. Și un bărbat oarecarele, în Listra, neputincios de picioare, ședea, șchiop din pân-tecele mumei sale fiind, carele niciodată nu umblasă.

8. Acesta asculta pre Pavel grăind, carele, căutând la el și văzând că are credință a să mântui,

9. Zis-au cu glas mare: „Scoală pre picioarele tale, drept!” Și au sărit și umbla.

10. Iară gloatele, văzând ceaea ce făcuse Pavel, rădicat-au glasul său licaoneaște, zicând: „Dumnezeii asămănându-să oamenilor s-au pogorât la noi”.

11. Și chema pre Varnava Dia (a), iară pre Pavel, Ermi (b), pentru că el era povățuitoriul cuvântului.

12. Iară popa lui Dia, celui ce era înaintea cetății lor, tauri și cununi înaintea porților aducând, împreună cu gloatele vrea să le jărtvească.

13. Iară auzind apostolii Varnava și Pavel, rumpând hainele sale, au sărit în gloată, strigând

14. Și zicând: „Bărbați, ce faceți acestea? Că și noi oameni sântem, aseamenea voao, pătimași, carii vestim voao ca să vă întoarceți de la aceste deșerte la Dumnezeu cel viu,*

*Facer.

1, 1

Psalm

145, 4

[6]

Apoca.

14, 7

Carele au făcut ceriul și pământul și marea și toate câte sânt într-însăle,

15. Cel ce în trecutele neamuri (v) lăsașă toate limbile să umble în căile sale,

16. Însă nu s-au lăsat pre Sine nemărturisit, că, bine făcând, din ceriu au dat noao ploii și timpuri roditoare, umplând de hrană și de veselii inimile noastre”.

17. Și aceste zicând, abii au așezat gloatele de nu le-au jertvit lor.

18. Și au venit de la Antiohiia și

11. (a) Iupitear; (b) Miercurie. 15. (v) În vremea trecută.

de la Iconiia jidovi și, îndemnând pre gloate și împroșcând cu pietri pre Pavel, l-au tras afară din cetate, gândind că au murit.

19. Iară încunjurându-l pre el ucenicii, sculându-să, au intrat în cetate și a doao zi s-au dus cu Varnava în Dervi.

20. Și binevestind cetății aceia și învățind pre mulți, s-au întors în Listra și Iconiia și în Antiohiia,

21. Întărind sufletelor ucenicilor, îndemnându-i să rămână în credință și cum că prin multe năcazuri trebuie să intrăm noi întru împărăția lui Dumnezeu.

22. Și hirotonindu-le lor preoți pre la besearici, rugându-să cu ajunări, i-au lăsat pre ei Domnului, întru Carele au crezut.

23. Și trecând prin Pisidiia, au venit în Pamfiliia.

24. Și grăind în Perghi cuvântul, s-au pogorât în Atalia.

25.* Și de acolo au corăbiiat în Antiohiia, de unde era dați darului lui Dumnezeu, spre lucrul carele l-au plinit.

*Sus

13, 1

26. Și venind și adunând besearica, au spus câte au făcut Dumnezeu cu ei și cum că au deschis păgânilor ușa credinței.

27. Și au rămas acolo vreme nu puțină cu ucenicii.

CAP 15

Făcându-să vrajbă în Antiohiia pentru jidovii carii vrea să se taie împrejur limbile care să întorcea către Dumnezeu, Pavel și Varnava aduc lucrul la apostoli, carii, după sfatul lui Petru și a lui Iacov, cu poruncă de obște prin scrisori așază cum că limbile ceale întoarse nu-s legate cu Leagea lui Moisi. Vrând Pavel din Antiohiia a cerceta locurile întru carele propoveduisă. Să osăbeaște de Varnava, căci că nu vrea a lua pre Ioan.

1. i oarecarii, coborându-să din Iudeea,* învăța pre frați că: „De nu vă veți tăia împrejur după obiceiul lui Moisi, nu vă puteți mântui”.

*Galat.

5, 2

2. Drept ceaea, făcându-să price și întrebare nu puțină lui Pavel și lui Varnava, împotriva acelor au rânduit să se suie Pavel și Varnava și alții oarecarii dintre ei la apostoli și la presviteri în Ierusalim, pentru întrebarea aceasta.

3. Deci ei, trimiși fiind de besearică, trecea prin Finichiia și Samariia, spuind întoarcerea păgânilor și făcea bucurie mare tuturor fraților.

4. Și deacă au venit în Ierusalim, au fost primiți de adunare și de apostoli și de bătrâni și au spus câte Dumnezeu au făcut cu ei.

5. Iară s-au sculat oarecarii din eresul fariseilor, carii crezusă, zicând că

trebuie a tăia împrejur pre ei și a porunci să păzească Leagea lui Moisi.

6. Și s-au adunat apostolii și bătrânii să vază de cuvântul acesta.

7. Și multă cercare făcându-să, sculându-să
Sus Petru, au zis cătră ei: „Bărbați frați, voi știți
10, 20 că, din zilele ceale vechi, Dumnezeu întru noi au ales ca, prin gura mea, să auză păgânii cuvântul Evanghelii[i] și să crează.

8. Și cunoscătoriul de inimi, Dumnezeu, au mărturisit lor,* dându-le lor pre Duhul Sfânt,
*Sus ca și noao.
10, 45

9. Și nimica n-au osăbit între noi, cu credința curățind inimile lor.

10. Acum, dară, ce ispitiți pre Dumnezeu a pune pre cerbicea ucenicilor jugul, care nici părinții noștri, nici noi n-am putut să-l purtăm?

11. Ci prin darul Domnului nostru Iisus Hristos creadem că ne vom mântui, ca și aceia”.

12. Și au tăcut toată mulțimea și asculta pre Varnava și pre Pavel spuind câte seamne și minuni au făcut Dumnezeu prin ei, întru păgâni.

13. Iară după ce au tăcut ei, răspunsă Iacov, zicând: „Bărbați frați, ascultați-mă pre mine!

14. Simeon au spus cum întâiu Dumnezeu au socotit să ia din păgâni popor numelui Său.

15. Și cu aceasta să lovesc cuvintele prorocilor, precum easte scris:

Amo. 16. «După aceasta Mă voi u întoarce și voi u
9, 11 zidi cortul lui David, cel căzut, și ceale surpate ale lui iarăși le voi u zidi și voi u rădica pre el,

17. Ca să cearce ceialalți oameni pre Domnul și toate neamurile preste care s-au chemat numele Mieu preste ei, zice Domnul, Cel ce face aceastea toate».

18. Cunoscute sânt din veaci lui Dumnezeu toate lucrurile Lui.

19. Pentru aceaea, eu judec ca să nu îngreoați pre cei ce din păgâni să întorc la Dumnezeu.

20. Ci să trimiteti lor (a) ca să se înfrâneaze de pângăriciunile idolilor și de curvie și de sugrumat și de sânge.

21. Că Moisi, din neamurile ceale vechi, are în toate cetățile carele să-l propoveduiască pre el în sinagoguri, unde în toată sâmbăta să ceteaște”.

22. Atunci s-au părut apostolilor și bătrânilor, împreună cu toată adunarea, să aleagă bărbați dintru ei, să trimită la Antiohiia cu Pavel și cu Varnava pre Iuda, cel ce să poricleaște Varsava, și pre Sila, bărbați povătuitori întru frați.

23. Scriind prin mânilor lor aceastea: „Apostolii și bătrânii și frații

20. (a) Să scrieți.

celor ce sânt în Antiohiia și în Siria și în Chilichiia, fraților celor din păgâni, bucurie.

24. Fiindcă am auzit că oarecarii dintre voi, ieșind, v-au turburat pre voi cu cuvinte slăbind sufletele voastre, zicând să vă tăiați împrejur și să țineți leagea căroră nu le-am poruncit,

25. Părutu-s-au noao, adunați fiind împreună, a aleage bărbați și a trimite la voi, cu iubirii noștri, Varnava și Pavel,

26. Oameni carii ș-au dat sufletele sale pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos.

27. Drept aceaea, trimis-am pre Iuda și pre Sila, carii și ei, cu cuvântul, acealeași vor spune voao.

28. Că s-au părut Sfântului Duh și noao ca mai mult nici o greutate să nu punem preste voi, fără numai aceaste de lipsă.

29. Ca să vă înfrânați de ceale jârtvite idolilor și de sânge și de sugrumat și de curvie, de care păzindu-vă pre voi, bine veți face. Fiți sănătoși”.

30. Deci aceștia, slobozindu-să, au venit la Antiohiia și, adunând mulțimea, au dat cartea.

31. Și cetindu-o, s-au bucurat pentru mângăierea.

32. Și Iuda și Sila, fiind și ei proroci, cu cuvântul mult au mângăiat pre frați și i-au întărit.

33. Și făcând acolo câtăva vreamă, s-au slobozit cu pace de la frați cătră apostoli.

34. Iară lui Sila s-au părut să rămână acolo.

35. Iară Pavel și Varnava să zăbovea în Antiohiia, învățind și binevestind, și cu alții mulți, cuvântul Domnului.

36. Iară după câteva zile, au zis Pavel cătră Varnava: „Întorcându-ne, să cercetăm pre frații noștri, prin toate cetățile în care am vestit cuvântul Domnului, cum petrec”.

37. Și Varnava voia să ia cu sine pre Ioan, ce să chema Marco.

38. Iară Pavel zicea cum că pre cel ce s-au despărțit de ei de la Pamfiliia și nu au venit cu ei la lucru nu trebuie să-l ia.

39. Și s-au făcut împărecheare întră ei, cât s-au despărțit ei unul de altul, și Varnava, luând pre Marco, au mers cu corabiia în Chipru.

40. Iară Pavel, alegând pre Sila, s-au dus, dat darului lui Dumnezeu de cătră frați.

41. Și umbla prin Siriia și Chilichiia, întărind besearicile.

Pavel, în Listra, taie împrejur pre Timoteiu și prin multe cetăți vestește a să ținea dogmele apostolilor.

Să opresc de Duhul Sfânt a propovedui în Aziia și în Vituniia. Iară chemându-să Pavel, prin vedenie, să duc în Machidoniia, propoveduind întâiu în Filipis. Cu sălaș să priimesc la Lidiia. Iară scoțind Pavel pre duhul cel pitonicesc, bătuți cu cureale, să trimit în temniță, unde, făcându-să cutrămur de pământ și dezlegându-să legăturile lor, s-au întors păzitorii temniții. Și a doao zi îl roagă mai-marii besearicii să iasă din cetate.

1. i au sosit în Dervi și în Listra; și, iată, un ucenic era acolo, anume Timoteiu, fiiul unii muieri jidovoaiice, credincioasă,

să, iară tatăl lui era elin,

2. De carele mărturisea toți frații cei din Listra și din Iconiia.

3. Pre acesta l-au vrut Pavel ca să meargă împreună cu sine și, luându-l, l-au tăiat împrejur pentru jidovii cei ce era în locurile acealea, că știa toți cum că tatăl lui era elin.

4. Și trecând prin cetăți, învăța pre ei să păzească poruncile ceale așezate de la apostoli și de la bătrânii cei din Ierusalim.

5. Deci, besearicile să întârea cu credința și prisosea cu numărul în toate zilele.

6. Și trecând prin Frighiia și prin țara galiteanilor, au fost opriți de la Duhul Sfânt a grăi cuvântul în Asiia.

7. Venind spre Misia, ispita a mearge spre Vitiniia și nu i-au lăsat pre ei Duhul.

8. Deci, trecând prin Misiia, s-au pogorât în Troada.

9. Și vedenie noaptea s-au arătat lui Pavel: un bărbat machidonean era stând și rugându-l pre el și zicând: „Trecând în Machidonia, ajută-ne noao!”

10. Iară deaca au văzut vedeniia, îndată am cercat să ne ducem în Machidonia, socotind că ne cheamă pre noi Domnul, ca să le binevestim lor.

11. Drept aceaea, pornind de la Troada, am mers drept în Samotrachiia și, în ceaualtă zi, în Neapol.

12. Și de acolo în Filipi, carea easte întâia cetate a părții Machidonie, coloniia. Și eram întru această cetate, petrecând câteva zile.

13. Iară într-o zi de sâmbete, am ieșit afară de cetate, lângă râu, unde să obicinuia a fi rugăciune, și, șezând, grăiam muierilor ce să adunasă.

14. Și o muiare, anume Lidia, vânzătoare de porfiră, din Cetatea Tiatirilor, carea cinstea pre Dumnezeu, au ascultat, a căriia inimă o au deschis Domnul ca să ia aminte celor ce să zicea de la Pavel.

15. Și dacă s-au botezat ea și casa ei, s-au rugat, zicând: „De m-ați judecat pre mine a fi credincioasă Domnului, întrând în casa mea, mâneți!” Și ne-au silit pre noi.

16. Și au fost când mergeam noi la

rugăciune, o slujnică având duh pitonicesc ne-au întimpinat pre noi, carea dobândă multă da stăpânilor săi, vrăjind.

17. Aceasta, urmând lui Pavel și noao, striga, zicând: „Acești oameni slugile Dumnezeului celui de Sus sânt, carii vestesc noao calea mântuirii”.

18. Și aceasta făcea în multe zile. Iară, supărându-să Pavel și întorcându-să, au zis duhului: „Poruncesc ție în numele lui Iisus Hristos să ieși din ea!” Și au ieșit într-același ceas.

19. Iară văzind stăpânii ei că au ieșit nădeajdea câștigului lor, prinzind pre Pavel și pre Sila, i-au tras în târg la cei mai mari.

20. Și ducându-i pre ei la mai-marii cetății, au zis: „Acești oameni turbură cetatea noastră, jidovi fiind.

21. Și vestesc obiceiuri care nu easte noao slobod a le primi, nici a le face, romani fiind noi”.

22. Și s-au sculat gloata asupra lor și mai-marii cetății, rumpându-le hainele lor,*

*2 Cor. 11, 25

au poruncit să-i bată cu toiage. 23. Și multe lovituri dându-le lor, i-au băgat în temniță, poruncind temniceariului prea bine să păzească pre ei;

Filip. 1, 13 [30]

24.* Carele luând poruncă ca aceasta, i-au băgat pre ei în temnița cea mai dinlăuntru și picioarele lor le-au strâns în gros.

*1 Tesal. 2, 2

25. Iară în miezul nopții, Pavel și Sila, rugându-să, lăuda pre Dumnezeu și auzea pre ei cei legați.

26. Și degrabă s-au făcut cutrămur mare de pământ, așa cât s-au clătit temeliiile temniții; și îndată s-au deschis toate ușile și legăturile tuturor s-au dezlegat.

27. Iară deacă s-au deșteptat temniceariul și văzând deschise ușile temniții, scoțind sabiia, vrea să se omoară, socotind că au fugit legații.

28. Iară Pavel au strigat cu glas mare, zicând: „Nimica rău să nu-ți faci ție, că toți sântem aici!”

29. Și, cerând lumina, au sărit înlăuntru și, tremurând, au căzut înaintea lui Pavel și a Silii.

30. Și, scoțindu-i pre ei afară, au zis: „Domnilor, ce mi să cade să fac ca să mă mântuiesc?”

31. Iară ei au zis: „Crede în Domnul Iisus Hristos și te vei mântui tu și casa ta”.

32. Și i-au grăit lui cuvântul Domnului și tuturor celor ce era în casa lui.

33. Și, luându-i pre ei întru acel ceas al nopții, i-au spălat de rane și s-au botezat el și a lui, toți îndată.

34. Și, ducându-i pre ei în casa sa, le-au pus lor masă și s-au bucurat cu toată

casa, crezând lui Dumnezeu.

35. Și făcându-să zio, au trimis mai-marii cetății pre purtătorii de toiage, zicând: „Slobozi pre oamenii aceia”.

36. Și au spus temniceariul cuvintele aceastea cătră Pavel, că: „Au trimis mai-marii cetății ca să vă sloboziți; acum, dară, ieșind, meargeți în pace”.

37. Iară Pavel au zis cătră ei: „Ne-au bătut înaintea tuturor, fără de judecată, pre noi, oameni romani fiind, și ne-au băgat în temniță; și acum pre ascuns ne scot? Că nu e așa, ci să vină ei însuși se ne scoată”.

38. Și purtătorii de toiage au spus mai-mariilor cetății cuvintele aceastea. Și s-au temut, auzind că sânt romani.

39. Și venind, ș-au cerut iertăciune de la ei și, scoțindu-i, să ruga să iasă din cetate.

40. Și ieșind din temniță, au intrat la Lidiia și, văzind pre frați, i-au mângăiat pre ei și au ieșit.

CAP 17

Făcându-să roadă multă în Tesalonic, prin propoveduirea lui Pavel, să întărească vrăjba de la jidovi asupra lui. Așijderea și în Vereea. Pavel să pricească cu jidovii și cu filosofii în Atina și pre Dionisie Ariopaghitul îl întoarce cătră Hristos, cu alți oarecarii.

1. i, trecând prin Amfipol și prin Apolonia, au venit în Tesalonic, unde era sinagoga jidovilor.

2. Și după obiceiul său, Pavel au intrat la ei și, în trei sâmbete, grăia lor din Scripturi.

3. Dovedindu-le și arătându-le că s-au căzut lui Hristos să pătimească și să înviază din morți și cum că: „Acesta easte Hristos Iisus, pre Carele eu vestesc voao”.

4. Și unii dintr-înșii au crezut și s-au însoțit cu Pavel și cu Sila și mulțime multă din elinii cei cucearnici și, din muierile ceale de frunte, nu puține.

5. Iară, umplându-să de pizmă jidovii cei necredincioși și, luând dintre proști pre niște bărbați răi și făcând gloată, au întărit cetatea și, năvălind asupra casii lui Iason, căuta să-i scoată pre ei la norod.

6. Și, neaflându-i pre ei, trăgea pre Iason și pre unii din frați la mai-marii cetății, strigând că: „Cei ce turbură lumea, aceia și aici au venit,

7. Pre carii i-au priimit Iason, și aceștia toți împotriva rânduielilor chesariului fac, zicând că easte alt împărat”.

8. Și au turburat pre norod și pre mai-marii cetății, carii auzea aceastea.

9. Și, luând destulă facere de la Iason

și de la ceialalți, i-au slobozit pre ei.

10. Iară frații îndată noaptea au trimis pre Pavel și pre Sila la Vereea, carii, venind, au intrat în sinagoga jidovilor.

11. Și aceștia era mai de bun neam decât alții, carii era în Tesalonic, carii au priimit cuvântul cu toată osârdiia, în toate zilele cercând Scripturile, de sânt aceastea așa.

12. Mulți, dară, din ei au crezut și din muierile ceale de cinste, elinești, și din bărbați, nu puțini.

13. Iară, deacă au înțales jidovii cei din Tesalonic că și în Vereea s-au vestit de la Pavel cuvântul lui Dumnezeu, au venit și acolo, turburând gloatele.

14. Și îndată, atunci, frații au slobozit pre Pavel să meargă până la mare; iară acolo au rămas Sila și Timoteiu.

15. Iară ca să scape pre Pavel, l-au dus până la Atina și, luând poruncă cătră Sila și cătră Timoteiu ca cât mai curând să vină la el, s-au dus.

16. Iară așteptându-i pre ei Pavel în Atina, să aprindea duhul lui întru el, văzind cetatea slujitoare idolilor.

17. Să întreba, drept aceaea, în sinagoga cu jidovii și cu cei ce credea și în târg, în toate zilele, cătră cei ce să întâmpla.

18. Iară unii din epicuri și din stoici filosofi să întreba cu el, și unii zicea: „Oare ce va să zică acest sămănătoriu de cuvinte?” Iară alții: „Să pare a fi vestitoriu de dimoni străini, pentru că pre Iisus și învierea Lui vestea lor”.

19. Și, prinzindu-l pre el, l-au dus la Ariopag, zicând: „Oare putea-vom ști ce easte această învățătură noao, carea spui tu?”

20. Că străine oarecare bagi în urechile noastre. Vom, drept aceaea, a ști ce vor să fie aceastea?”

21. Că atineanii toți și oaspeții carii vinea acolo la nimica altă nu să zăbovea, fără numai să zică sau să auză ceva nou.

22. Iară Pavel, stând în mijlocul Ariopagului, au zis: „Bărbați atineani, întru toate vă văz eu pre voi ca cum ați fi mai cucearnici.

23. Că trecând și văzind închinăciunile voastre, aflat-am și un jertvenic, întru carele era scris «Necunoscutului Dumnezeu», pre Carele, dară, neștiindu-L, cinstiți, pre Acesta eu vestesc voao.

24. Dumnezeu, Cel ce au făcut lumea aceasta și toate ceale ce sânt în ea, fiind Domnul cerului și al pământului, nu în besearici de mâni făcute lăcuiaste,

25. Nici de mâni omenești I să slujeaste, nelipsindu-l ceva, de vreamă ce El dă tuturor viață și suflare și toate.

26. Și au făcut dintr-un sânge tot neamul

omenesc să lăcuiască preste toată fața pământului, așezind vremile ceale mai înainte rânduite și hotar lăcuinței lor.

27. Să caute pre Domnul, ca doară L-ar simți pre El și L-ar afla, macar că nu easte departe, de la unul fieștecarele dintre noi fiind.

28. Că întru El viem și ne mișcăm și sântem, precum și oarecarii ai voștri poetici au zis că: «A lui și neam sântem».

29. Neam, dar, a lui Dumnezeu fiind noi, nu să cade să socotim că dumnezeirea easte aseamenea aurului sau argintului sau pietrii, ciopliturii cu meșteșug și din gândul omului.

30. Că anii necunoștinții aceștia, părăsindu-i Dumnezeu, acum vesteaste tuturor oamenilor, pretutindinea, să se pocăiască.

31. Pentru că au pus zi, întru carea va să judece lumea întru dreptate, prin Bărbatul întru Carele au rânduit, credința dând tuturor, înviindu-L pre Dânsul din morți”.

32. Și așa Pavel au ieșit din mijlocul lor.

33. Iară auzind învierea morților, unii își bătea joc, iară alții au zis: „Te vom auzi iarăși pre tine de aceasta”.

34. Iară oarecarii bărbați, lipindu-să de el, au crezut, întru carii era și Dionisie Ariopaghitul și și o muiare, anume Damar, și alții cu dânșii.

CAP 18

Pavel lucră cu meșteșugul său în Corit la Achila și macar că hulea jidovii propoveduirea lui. Însă aude în vedenie că mult norod acolo să va întoarce la credință. Iară după de-a al doilea an să pârăște de la jidovi cătră Galion, deregătoriu, și, după multe zile, vine în Efes și, prin multe ținuturi, întăreaște frații. Apolo foarte învinge pre jidovi, arătând din Scripturi pre Iisus a fi Hristos, macar că numai botezul lui Ioan cunoscusă.

1. ară după aceasta, ieșind Pavel din Atina, au venit la Corit.

2. Și, aflând pre oarecarele jidov, anume Achila, de neam pontic, carele a doao zi venisă din Italiia, și pre Prischila, muiarea lui (pentru că au fost poruncit Claudie să să ducă toți jidovii de la Roma), au venit la ei.

3. Și, pentru că un meșteșug avea, mânea la ei și lucra (că era meșter făcătoriu de corturi).

4. Și să întreba în sinagoga, în toată sâmbăta, și îndemna pre jidovi și pre elini.

5. Iară deacă au venit de la Machidonia, Sila și Timoteiu să strânge cu duhul, Pavel mărturisind jidovilor că

Hristos easte Iisus.

6. Și, stând ei împotivă și hulind, scuturând hainele sale, au zis cătră ei: „Sângele vostru preste capul vostru! Curat eu; de acum la neamuri mă voi duce”.

7. Și, mergând de acolo, au intrat în casa oarecării, anume Iust, carele slujia lui Dumnezeu, a căruia casă era lipită de sinagoga.

8. Iară Crisp, mai-marele sinagoghei, au crezut Domnului cu toată casa sa și mulți dintre coriteani, auzind, credea și să boteza.

9. Și au zis Domnul în vedenie, noaptea, lui Pavel: „Nu te teame, ci grăiaște și nu tăcea.

10. Pentru că Eu sânt cu tine și nime nu se va cerca asupra ta, ca să facă rău ție, pentru că popor mult easte Mie în cetatea aceasta”.

11. Și au șezut un an și șase luni, învățind întru ei cuvântul lui Dumnezeu.

12. Și fiind Galion mai-mare preste Ahaiia, s-au sculat cu o inimă jidovii asupra lui Pavel și l-au adus pre el la divan,

13. Zicând că: „Împotiva legii învață pre oameni să slujască lui Dumnezeu”.

14. Și, vrând Pavel să-și deschidă gura, au zis Galion cătră jidovi: „De ar fi, dară, vreo nedreptate sau vreo faptă rea, o, jidovilor, după cuviință v-aș asculta pre voi.

15. Iară de easte întrebare de cuvânt și de nume și de legea voastră, voi veți vedea că eu nu vreau să fiu întru acesteia judecătoriu”.

16. Și i-au mânat pre ei de la divan.

17. Iară toți elinii, prinzind pre Sostei, mai-marele sinagoghei, îl bătu înaintea divanului și lui Galion nici o grijă nu era de acestea.

18. Iară Pavel, mai așteptând încă multe zile, luându-și zioa bună de la frați, au corăbiat în Siriia și, împreună cu el, Prischila și Achila,* carele ș-au tuns capul în Cheahrees, că avea rugăciune.

*Num.
6, 18

19. Și au sosit la Efes și pre ei i-au lăsat acolo, iară el, intrând în sinagoga, să întreba cu jidovii.

20. Iară ei rugându-l ca în mai multă vreme să rămână la ei, nu au voit.

21. Ci ș-au luat zioa bună de la ei, zicând că: „Să cade, cu adevărat, ca sărbătoarea ce vine să o fac în Ierusalim și iarăși mă voi întoarce la voi, vrând Dumnezeu”. Și au purces de la Efes.

22. Și, pogorându-să în Chesaria, suindu-să și întrebându-să de sănătate cu adunarea, s-au pogorât în Antiohiia.

23. Și făcând acolo câtăva vreme, s-au dus, trecând de-a rândul prin ținutul Galatiei și prin Frighia, întărind pre toți ucenicii.

24. Iară un jidov, anume Apolos, ale-

Jos
21, 24

xandrinean de neam, bărbat meșter la cuvânt, au venit în Efes, puternic fiind în Scripturi.

25. Acesta era învățat [în] calea Domnului și, ferbând cu duhul, grăia și învăța cu de-a-dinsul ceale ce sânt despre Domnul, știind numai botezul lui Ioan.

26. Și acesta au început cu îndrăznire a grăi în sinagoga, iară auzindu-l pre el Achila și Prischila, l-au luat și mai chiir i-au arătat lui calea lui Dumnezeu.

27. Și vrând el să meargă în Ahaiia, mai înainte trimițind frații, au scris ucenicilor să-l priimească pre el, carele, venind, mult au ajutat celor ce crezusă prin dar.

28. Că tare muștra pre jidovi, înaintea tuturor, arătându-le din Scripturi că Hristos easte Iisus.

CAP 19

Pavel, în Efes, poruncește unor ucenici, carii era botezați numai cu botezul lui Ioan, ca în numele lui Iisus să se botezeze și, cu punerea mâinilor, le dobândește Duhul Sfânt. Și acolo, propoveduind, multe seamne face. De jidovii cei ce, necrezind, să sârguia a scoate dracii cu numele lui Iisus, Celui de la Pavel propoveduit. Mulți, mărturisându-și păcatele, ard cărțile ceale maghicești. Dimitrie, argintariul, grea răscoală pornește asupra lui Pavel, carea Alexandru de abia o așază.

1. **I**i au fost când era Apolos în Corit, Pavel, trecând prin părțile ceale mai de sus, au venit în Efes. Și, aflând pre oarecarii ucenici,

2. Au zis cătră ei: „Luat-ați Duh Sfânt, crezând?” Iară ei au zis cătră el: „Încă nici de easte Duh Sfânt am auzit”.

3. Și au zis cătră ei: „Dară în ce v-ați botezat?” Iară ei au zis: „În botezul lui Ioan”.

4. Iară Pavel au zis: „Ioan au botezat cu botezul pocăinții norodului, zicând să creadă în Cel ce vine după el, adecă în Hristos Iisus”.

5. Și auzind, s-au botezat în numele Domnului Iisus.

6. Și puind Pavel mâinile preste ei, au venit Duh Sfânt preste ei și grăia în limbi și prorocea.

7. Și era toți bărbați ca la vro doisprăzece.

8. Și, întrând în sinagoga, cu îndrăzneală, grăia, în trei luni întrebându-să și adevărind ceale de împărăția lui Dumnezeu.

9. Iară unii, învârtoșindu-să și necrezând, blăstăma calea înaintea mulțimei; Pavel, ducându-să de la ei, au osăbit pre ucenici, în toată zioa întrebându-să în școala unui Tiran.

10. Și aceasta s-au făcut în doi ani, așa cât toți cei ce lăcuia în Asiia auzea cuvântul Domnului Iisus, și jidovii și elinii.

11. Și puteri nu mici făcea Dumnezeu prin

CAP 18 ȘI 19

mâinile lui Pavel.

12. Așa cât și preste cei neputincioși să aducea de la trupul lui șterguri de sudori au ștergătoare și să depărta de la ei boalele și duhurile ceale reale ieșea de la ei.

13. Și au cercat și oarecarii din jidovii cei ce umbla împrejur, exorțisti, a chema preste cei ce avea duhuri reale numele Domnului Iisus, zicând: „Jurămu-vă pre voi, prin Iisus, pre Carele Pavel propoveduiaște!”

14. Și era niște feciori a lui Schiva, jidovului arhiereului, șapte, care făcea aceasta.

15. Și răspunzind duhul cel rău, au zis: „Pre Iisus cunosc și pre Pavel știu, iară voi cine sinteți?”

16. Și, sărind asupra lor omul în care era duhul cel rău și biruindu-i pre ei, s-au întărit asupra lor, așa cât goli și răniți au fugit din casa aceea.

17. Și aceasta s-au făcut știută tuturor, și jidovilor și elinilor, carii lăcuia în Efes, și au căzut frică preste toți aceia și să mărea numele Domnului Iisus.

18. Și mulți din cei ce crezusă vinea, mărturisind și vestind faptele sale.

19. Și mulți din cei ce făcea vrăjitori, ducând cărțile, le-au ars înaintea tuturor și au socotit prețurile lor și au aflat cincizeci de mii de argint.

20. Așa cu tărie cuvântul Domnului creștea și să întărea.

21. Și deacă s-au plinit aceastea, au pus Pavel cu duhul ca, trecând prin Machidoniia și prin Haiia, să meargă în Ierusalim, zicând că: „După ce voiu fi acolo, trebuie să văz și Roma”.

22. Și trimițând în Machidoniia pre doi din cei ce slujia lui, pre Timoteiu și pre Erast, el până la o vreme au rămas în Asiia.

23. Și s-au făcut în vremea aceea turburare, nu puțină, pentru cale (a).

24. Că oarecare, anume Dimitrie, argintariu, făcând besearici de argint Dianii, făcea lucrătorilor câștig, nu puțin.

25. Pre carii adunându-i și pre cei ce era lucrători la unele ca aceastea, au zis: „Bărbaților, știți că dintr-acest meșteșug easte câștigul nostru.

26. Și vedeți și auziți că nu numai în Efes, ci mai în toată Asiia Pavel acesta învățând, multă gloată au abătut, zicând că nu sânt dumnezei cei făcuți de mâini.

27. Și nu numai această parte a noastră să primejduiaște a veni spre muștrare, ci și besearica marei dumnezeoaiei Diianeii întru nimica să va socoti, ci încă va fi, că și mărirea ei să va strica, carea toată Asiia și lumea o cinsteaște”.

28. Și, auzind și umplându-să de mânia, au strigat, zicând: „Mare e Diiana efeseanilor!”

29. Și s-au umplut toată cetatea de turburare și s-au pornit toți cu o inimă

23. (a) Pentru calea Domnului.

asupra privealiștii, apucând pre Galion și pre Aristarh, machidoneanii, soțiile lui Pavel.

30. Iară Pavel, vrând să între în norod, nu l-au lăsat ucenicii.

31. Și unii și din mai-marii Asiei fiindu-i lui priiatini, trimițind la el, l-au rugat să nu să dea pre sine în privealiște.

32. Deci alții, altăceva striga, că era adunarea turburată, și mai mulți nu știa pentru ce s-au adunat.

33. Iară din gloată au scos pre Alexandru, împingându-l înainte jidovii, iară Alexandru, făcând cu mâna, voia să răspundă norodului.

34. Iară cunoscându-l că easte jidov, la toți un glas s-au făcut, ca vro doao ceasuri strigând: „Mare e Diiana efeseanilor!”

35. Iară cărturariul, așezind gloata, au zis: „Bărbați efeseani, că cine easte omul, carele să nu știe cum că cetatea efeseanilor easte purtătoare de grijă a besearicii prea marei dumnezeoaiei Diiane și featei lui Iupitear?”

36. Deci fără de îndoială fiind aceastea, să cade ca voi toți să fiți așezați și nimica fără de socoteală să nu faceți.

37. Că ați adus pre oamenii aceștia, nice furi de ceale sfinte (fiind), nici hulind pre dumnezeoaia voastră.

38. Iară de are Dimitrie și meșterii cei cu el împrativa cuiva cuvânt, judecați să fac și deregători sânt, pârăsc unul pre altul.

39. Iară de pentru altăceva cercați, în adunarea cea legiuită să va isprăvi.

40. Că și în primejdie sântem și pentru zioa de astăzi să nu să bage vină că sântem turburători, nefiind nice o pricină pentru care să putem da samă pentru adunarea aceasta”. Și aceastea zicând, au slobozit adunarea.

CAP 20

Pavel, străbătând multe părți a Machidonii și a țărâi grecești, propoveduiaște în Troada până la miazănoapte. Și un tînăr, Eutihie, căzând din al treilea rând de căsi, au murit, pre carele Pavel l-au înviiat. Și multe locuri străbătând, pre cei din Efes, chemați preoți, îndeamnă să fie priveghind spre povățuirea besearicii, vestindu-le că nu-l vor mai vedea.

1. ară după ce au încetat turburarea, chemând Pavel pre ucenici și luându-și zioa bună, au ieșit să meargă în Machidonia.

2. Și umblând prin părțile acelea și mângându-i pre ei cu cuvinte multe, au venit în Elada (a).

3. Și făcând trei luni, s-au făcut lui aleșuri de la jidovi, când vrea el să meargă cu corabiia în Siriia, și au făcut sfat ca să să întoarcă prin Machidoniia.

2. (a) Țara grecească.

4. Și au mers împreună cu el, până în Asiia, Sopatr Verianul și, din tesaloneani, Aristarh și Secund și Gaie Derbeul și Timoteiu, iară din Asiia, Tihic și Trofim.

5. Aceștia, mergând înainte, ne-au așteptat pre noi în Troada.

6. Iară noi, după zilele Azimelor, am mers cu corabiia de la Filipi și, în cinci zile, am venit la ei, în Troada, unde am rămas șapte zile.

7. Iară întru una de sâmbete, adunându-să ucenicii să frângă pâine, Pavel vorbea cu ei, vrând să purceadă a doao zi și lungi vorba până la miezul nopții.

8. Și era candilele în casa de sus, unde eram adunați.

9. Și șezând, un tinerel, anume Eutih, în fereastră, împresurat fiind de somn greu, vorbind Pavel, plecându-să de somn, au căzut jos din casa de sus, cea din rândul al treilea, și l-au luat mort.

10. Iară Pavel, pogorându-să, s-au plecat preste el și, îmbrățișindu-l, au zis: „Nu vă turburați, că sufletul lui în el easte”.

11. Și, suindu-să și frângând pâine și gustând și mult vorbind cu ei, până la ziuo, așa au purces.

12. Iară pre prunc adusă ră viu și s-au mângăiat, nu puțin.

13. Iară noi, venind la corabie, am mers în Ason, de acolo vrând să luoăm pre Pavel, pentru că așa era rânduit, vrând el să meargă pedestru.

14. Și deacă s-au întâlnit cu noi la Ason, luându-l pre el, am venit în Mitilin.

15. Și de acolo, înotând cu corabiia, a doao zi am sosit în prejma Hiului; și în ceaealaltă zi am ajuns în Sam și, mâind într-o chilie, în ceaealaltă zi am venit în Milit.

16. Că socotisă Pavel să treacă Efesul, ca să nu se facă zăbavă din vreamă în Asiia, că grăbea de ar putea în zioa de Rusalii să fie în Ierusalim.

17. Și din Milit, trimițând în Efes, au chemat pre presviterii besearicii.

18. Și deacă au venit la el, au zis lor: „Voi știți, din zioa cea dintâiu în care am intrat în Asiia, cum am fost cu voi în toată vreamă,

19. Slujind Domnului cu toată smereniia și cu multe lacrimi și ispite, care mi s-au întâmplat mie din pânditurile jidovilor.

20. Cum nimica n-am tăcut din ceale de folos, ca să nu vă vestesc voao și să vă învăț pre voi înaintea norodului și prin căsi,

21. Mărturisând și jidovilor și elinilor pocăința cea întru Dumnezeu și credința cea întru Domnul nostru Iisus Hristos.

22. Și acum, iată, eu, legat cu Duhul, merg în Ierusalim, neștiind ceale ce mi să vor întâmpla în el.

23. Fără numai că Duhul Sfânt prin cetăți mărturisește mie, zicând că legături și năcazuri mă așteaptă pre mine.

24. Și de nici una de acestea nu bag samă, nici am sufletul meu mai scump decât mine însumi, numai să plinesc calea mea cu bucurie și slujba care am luat de la Domnul Iisus, a mărturisi Evangheliia darului lui Dumnezeu.

25. Și acum, iată, eu știu că mai mult nu veți vedea fața mea voi toți, pre la care am trecut propoveduind împărăția lui Dumnezeu.

26. Pentru aceea, mărturisesc voao în zioa de astăzi că curat sânt eu de sângele tuturor.

27. Că nu m-am ferit ca să nu vă vestesc voao tot sfatul lui Dumnezeu.

28. Luați, dară, aminte de voi și de toată turma, întru care Duhul Sfânt v-au pus pre voi episcopi, ca să pașteți Besearica lui Dumnezeu, care o au câștigat cu sângele Său.

29. Că eu știu aceasta, că după ducerea mea vor intra lupi grei între voi, carii nu vor cruța turma.

30. Și dintre voi înșivă să vor scula bărbați carii vor grăi îndărătnicii, ca să tragă pre ucenici după sâne.

31. Pentru aceea, priveghiați, aducându-vă aminte că în trei ani, noaptea și zioa, n-am încetat cu lacrimi învățând pre unul fiește-carele dintre voi.

32. Și acum vă las pre voi, fraților, lui Dumnezeu și cuvântului, darului Lui, care poate să zidească și să dea voao moștenire între toți cei sfinți.

33. Argintul sau aurul sau haina nici a unuia n-am poftit.

*1 Cor. 4, 12
1[2] Tesal. 3, 8

34. Înșivă știți* că trebuințelor mele și celor ce sânt cu mine au slujit mâinile acestea.

35. Toate am arătat voao, că așa, ostendindu-vă, să cade a ajuta pre cei neputincioși și a vă aduce aminte de cuvintele Domnului Iisus, că El au zis: «Mai fericit easte a da, decât a lua»”.

36. Și acestea zicând, îngenunchind cu toți, cu ei s-au rugat.

37. Și mare plângere s-au întâmplat tuturor și, plecându-să pre grumazii lui Pavel, îl săruta pre el,

38. Părându-le rău, mai vartos de cuvântul carele au fost zis că mai mult nu vor vedea fața lui. Și petrecea pre el la corabie.

CAP 21

Lui Pavel, vrând a merge în Ierusalim, după multe vânsări, procește Atav, prorocul, năcazurile ce era

CAP 20 ȘI 21

să pață în Ierusalim. Nici cu lacrimile priiatinilor să poate întoarce să nu să suie în Ierusalim, gata fiind și moarte a priimi pentru Hristos. Iară venind în Ierusalim, Iacov îl îndeamnă să se curățască cu acei patru oameni ce avea făgăduință. Carea făcând să răpește de jidovi, ci din mâinile lor îl apucă căpitanul, care, legându-l cu lanțuri, îl trimite în tabără. Însă dobândește slobozenie a grăi cătră norod.

1. i au fost după ce am purces noi, despărțiți de ei, drept mergând, am venit în Coum și în ceaalaltă zi în Rod, și de acolo în

Patara.

2. Și, aflând luntre care mergea în Finichiia, intrând în ea, ne-am dus.

3. Și, ivindu-ne la Chipru și lăsându-l de-a stânga, am mers cu luntrea în Siria, și ne-am dus în Tir, că acolo era corabiia să se despovereaze.

4. Și aflând ucenicii, am rămas acolo șapte zile, carii zicea lui Pavel prin Duhul să nu să suie în Ierusalim.

5. Și când am fost de am plinit noi zilele, ieșind, ne duceam petrecându-ne toți pre noi cu muierile și cu pruncii până afară din cetate și, îngenunchind la țarmure, ne-am rugat.

6. Și, sărutându-ne unul pre altul, am intrat în corabie, iară ei s-au întors la ale sale.

7. Iară noi, săvârșind calea pre apă, de la Tir ne-am pogorât în Ctolomaida și, sărutând pre frați, am rămas o zi la ei.

8. Iară a doao zi, ieșind cei ce eram cu Pavel, am venit în Chesariia și, intrând în casa lui Filip, evanghelistul,* carele era din cei șapte, am rămas la el.

*Sus
6, 5

9. Și acestuia era patru feate fecioare, care proceza.

8, 5

10. Și rămâind noi acolo zile multe, s-au pogorât din Iudeea un proroc, anume Agav.

11. Și, venind la noi și luând brâul lui Pavel și legându-și mâinile și picioarele, au zis: „Aceastea zice Duhul Sfânt: Pre bărbatul a cui easte brâul acesta așa îl vor lega în Ierusalim jidovii și-l vor da în mâinile păgânilor”.

12. Iară deacă am auzit acestea, îl rugam noi și cei din locul acela ca să nu să suie în Ierusalim.

13. Și au răspuns Pavel: „Ce faceți de plângeți și-mi năcăjiți inima mea? Că eu nu numai a mă lega, ci și a muri în Ierusalim gata sânt pentru numele Domnului Iisus”.

14. Și, neputându-l noi pleca pre el, am încetat, zicând: „Voia Domnului fie!”

15. Iară după zilele acestea, gătindu-ne, ne suiam în Ierusalim.

16. Și au venit și din ucenicii cei din Chesariia cu noi și aducând cu sine (la care să sălășluim) pre oarecarele Iason, chiprean, vechiu ucenic.

17. Și sosând noi în Ierusalim, cu

bucurie ne-au priimit pre noi frații.

18. Iară a doao zi, au intrat Pavel cu noi la Iacov și s-au adunat toți bătrânii.

19. Și, închinându-să lor, spunea câte una, pre rând, care au făcut Dumnezeu în neamuri prin slujba lui.

20. Și unii, auzind, marea pre Domnul și au zis lui: „Vezi, frate, câte zăci de mii de jidovi sânt carii cred, și toți sânt râvnitori legii.

21. Și au auzit de tine că înveți pre jidovii cei dintre neamuri să se despărtească de la Moisi, zicând să nu-și taie împrejur fiii săi, nici să umble după obicei.

22. Ce, dară, easte? Cu adevărat trebuie să se adune mulțimea, că vor auzi că ai venit.

23. Aceasta, dar, fă, care-ți zicem ție: sânt la noi patru bărbați, carii au făgăduință preste sine;

Num. 24. Pre aceștia, luându-i, te curăță cu ei și
6, 18 cheltuiaște cu ei, ca să-și radă capu, și vor
Sus ști toți că ceale ce au auzit de tine nimica
18, 18 nu sânt, ci umbli și tu păzând Leagea.

Sus 25. Iară de neamurile care au crezut noi
15, 20 am scris, judecând nimica de acestea să
29 nu păzască ei, fără numai să să înfrâneaze

de ce e jărtvit idolilor, și de sânge și de sugrumat și de curvie”.

26. Atunci, Pavel, luând pre bărbații (acea) a doao zi, curățindu-să cu ei, au intrat în besearică, vestind plinirea zilelor curățeniei, până ce s-au adus pentru unul, fieștecarele din ei, jertvă.

27. Și când era să se plinească șapte zile, jidovii cei din Asia, văzând pre el în besearică, au întărâtat toată gloata și ș-au pus mâinile pre el,

28. Strigând: „Bărbați israilteani, ajutați! Acesta easte omul cel ce împrotiva norodului și a Legii și a locului acestuia pre toți, pretutindinea, învață; și încă și pre elini au băgat în besearică și au spurcat acest sfânt loc”.

29. Că văzusă pre Trofin Efesanul în cetate împreună cu el, pre carele gândea că l-au băgat Pavel în besearică.

30. Și s-au pornit cetatea toată și au alergat norodul și, prinzind pre Pavel, îl trăgea afară din besearică și îndată s-au închis ușile.

31. Și căutându-l să-lucidă pre el, au venit veastea la căpitanul oștii cum că s-au turburat tot Ierusalimul.

32. Carele, îndată, luând ostași și sutași, au alergat la ei; iară ei, văzând pre căpitanul și pre ostași, au încetat a bate pre Pavel.

33. Atunci, venind căpitanul, l-au prins pre el și au poruncit să-l leage cu doao lanțuri, și l-au întrebat cine easte și ce au făcut?

34. Iară alții altceva striga în gloată și, neputând cunoaște adevărul pentru gâlceavă, au poruncit să-l ducă pre el în tabără.

35. Și când au sosit la treapte, s-au întâmplat de s-au purtat de ostași, pentru silnicia gloatei.

36. Că vinea după el mulțime de norod, strigând: „Omoară-l pre el!”

37. Și când era să se bage în tabără, Pavel au zis căpitanului: „De easte mie slobod a zice ceva cătră tine?” Iară el au zis: „Elineaște știi?”

38. Au nu tu ești eghipteanul acela carele, mai nainte de zilele aceastea, te-ai sculat și ai scos în pustie patru mii de bărbați de sicari?”

39. Iară Pavel au zis: „Eu om cu adevărat sânt jidov, tarsean a vestitei cetăți a Chilichiei cetățen, și te rog pre tine lasă-mi mie să grăiesc cătră norod”.

40. Și lăsându-l el, Pavel, stând pre treapte, au făcut cu mâna norodului și, făcându-să mare tăcere, au grăit în limbă jidovească, zicând:

CAP 22

Povestind Pavel, spre mântuința sa, curgerea întoarcerii sale, strigă jidovii să-l ia de pre pământ, pentru că să zice a fi trimis de la Dumnezeu a propovedui limbilor. Iară căpitanul au poruncit să-l bată și să-l chinuiască. Ci s-au mântuit, zicându-să a fi cetățean râmlean.

1. „**B**ărbați frați și părinți, ascultați acuma răspunsul meu cătră voi!”

2. Iară ei, auzind că cu limba jidovească grăia cătră ei, mai mult au tăcut.

3. Și au zis: „Eu sânt bărbat jidov, născut în Tarsul Chilichiei și crescut în cetatea aceasta, lângă picioarele lui Gamaliil, învățat pre amăruntul Leagea părintească, râvnitoriu fiind lui Dumnezeu, precum toți voi sânteți astăzi.

4.* Cel ce calea aceasta o am gonit până la moarte, legând și dând în temniță și pre bărbați și pre muieri, *Sus 8, 3

5. Precum arhiereul mărturie easte mie și toată bătrânimea,* de la carii și cărți luând la frați, în Damasc mă duceam, ca și pre cei ce era acolo să-i aduc legați în Ieusalim, ca să se pedepsască. *Sus 9, 2

6. Și au fost când mergeam eu și mă apropiam de Damasc, la amiază, degrabă, din ceriu au strălucit împrejurul meu lumină multă.

7. Și am căzut pre pământ și am auzit glas zicând mie: «Saule, Saule, ce Mă gonești?»

8. Iară eu am răspuns: «Cine ești, Doamne?» Și au zis către mine: «Eu sânt Iisus Naza-

rineanul, pre Carele tu gonești».

9. Iară cei ce era cu mine lumina o vedea și s-au spăimântat, iară glasul Celui ce grăia mie nu l-au auzit.

10. Și am zis: Ce voiu face, Doamne? Iară Domnul au zis cătră mine: «Sculându-te, mergi în Damasc și acolo să va zice ție de toate care sânt rânduie ție să le faci».

11. Și nevăzând eu, de mărirea luminii aceia, purtat de mână de cei ce era cu mine, am venit în Damasc.

12. Iară oarecarele, Anania, bărbat bun, credincios după Leage, având mărturie de la toți jidovii carii lăcuiesc în Damasc,

13. Venind la mine și stând înainte, au zis mie: „Saule frate, uită-te!» Și eu întru acel ceas m-am uitat la el.

14. Iară el au zis: «Dumnezeul părinților noștri mai înainte te-au ales pre tine ca să cunoști voia Lui și se vezi pre Cel Drept și să auzi glas din gura Lui.

15. Că vei fi Lui mărturie la toți oamenii de ceale ce ai văzut și ai auzit.

16. Și acum, ce zăbovești? Sculându-te, te botează și-ți spală păcatele tale, chemând numele Domnului».

17. Și au fost mie, întorcându-mă în Ierusalim și rugându-mă eu în besearică, m-am răpit cu mintea

18. Și L-am văzut pre El, zicând mie: «Grăbește-te și ieși curând din Ierusalim, că nu vor priimi mărturiia ta despre Mine».

Sus 19. Și eu am zis: «Doamne, ei știu că eu eram 8, 3 băgând în temniță și bătând pre la sinagoguri pre cei ce credea întru Tine.

Sus 20. Și când să vărsa sângele lui Stefan, 7, 58 întâiului Tău martor, și eu eram sfătuitoriu și împreună voituriu morții lui și păzitoriu hainelor celor ce-l omorea pre el».

21. Și au zis către mine: «Pasă, că Eu la neamuri departe te voiu trimite pre tine»”.

22. Și-l asculta până la cuvântul acesta și și-au rădicat glasul său, zicând: „Ia-l de pre pământ pre unul ca acesta, că nu-i bine ca să trăiască!”

23. Și strigând ei și sfășiindu-și hainele și pulbere aruncând în aer,

24. Au poruncit căpitanul să-l ducă în tabără, zicând cu bătaie să se chinuiască, ca să știe pentru ce pricină strigă așa asupra lui.

25. Și strângându-l pre el cu cureale, au zis Pavel cătră sutașul cel ce sta de față: „De easte slobod voao a bate pre om roman și nejudecat?”

26. Iară sutașul auzind, mergând, au spus căpitanului, zicând: „Vezi ce vei să faci, că omul acesta easte roman”.

27. Și venind căpitanul, i-au zis lui: „Spune-mi de ești tu roman?” Iară el au zis: „Așa”.

28. Și au răspuns căpitanul: „Eu cu multă

cheltuială cetățănii aceasta o am căpătat”. Iară Pavel au zis: „Iară eu și născut sânt”.

29. Deci, îndată s-au dus de la el cei ce era să-l chinuiască; și căpitanul s-au temut după ce au știut că easte romani și căci că-l legasă pre el.

30. Și a doao zi, vrând să știe adevărul pentru ce să pârăște de la jidovi, l-au dezlegat de legături și au poruncit să vină arhieriei și tot săborul lor și, scoțind pre Pavel, l-au pus întră ei.

CAP 23

Pavel înaintea preoților și a toată adunarea, arhierelui celui mare, care poruncisă să-l bată, îi zice că-i păreate înălbit, ci să mântuiască că nu au știut a fi arhieru și zicându-să a fi fariseu, și cum că pentru învierea morților să judecă. S-au făcut întră saduchei și farisei mare împărechiiare. Căpitanul întărește pre Pavel noaptea, zicând că și în Roma va mărturisi de el, descoperindu-se jurarea împreună a multora ce vrea să omoară pre Pavel. Tribunalul îl trimite cu ostași în Chesariia, la Felix Voivodul, scriindu-i carte, care să însămnează aici.

1. i căutând Pavel spre adunare, au zis: „Bărbați frați, eu cu toată cunoștința bună am petrecut, credincios înaintea lui Dumnezeu, până întru această zi”.

2. Iară arhierul Anania au poruncit celor ce sta lângă el să-l bată preste gură.

3. Atunci, Pavel au zis cătră el: „Bate-te-va Dumnezeu, păreate albit, și tu șezi judecându-mă pre mine după Leage și împotriva Legii poruncești să mă bată?”

4. Iară cei ce sta aci zisără: „Pre arhierul lui Dumnezeu blastămi?”

5. Și au zis Pavel: „N-am știut, fraților, că easte arhieru, că scris easte: * «Pre mai-marele norodului tău să nu-l grăiești de rău!»”

6. Și, știind Pavel că o parte era de saduchei și alta de farisei, au strigat în adunare: „Bărbați frați, eu fariseu* sânt, fecior de fariseu. Pentru nădeajdea și învierea morților să mă judec!”

7. Și grăind el aceasta, s-au făcut împărechiiare între farisei și între saduchei și s-au despărțit mulțimea.

8.* Că saduchei zic că nu easte înviare, nici înger, nici duh, iară fariseii le mărturisesc amândoa.

9. Și s-au făcut strigare mare și, sculându-să cărturarii din partea fariseilor, să pricea, zicând: „Nici un rău nu aflăm în omul acesta, iară de au grăit lui duhul sau înger, să nu ne împotrivism lui Dumnezeu”.

10. Și făcându-să multă gâlceavă, temându-să căpitanul să nu rumpă ei pre Pavel, au poruncit ostașilor să se pogoară și să ia pre el din mijlocul lor și să-l ducă în tabără.

*Ieșir. 22, 28

*Filip. 3, 5

*Mat. 22, 23

11. Iară înainte ce vinisă, stându-i Dumnezeu înainte, au zis: „Îndrăznește, Pavele, că precum ai mărturisit ceale ce sânt de Mine în Ierusalim, așa să cade și în Roma să mărturisești”.

12. Și deacă s-au făcut ziuro, adunându-să oarecarii jidovi, s-au jurat pre sine însuși, zicând că nici vor mânca, nici vor bea, până nu vor omorî pre Pavel.

13. Și era mai mulți de patruzeci carii făcuse jurământul acesta;

14. Carii, mergând la arhierii și la bătrâni, au zis: „Cu blăstăm ne-am jurat pre noi înșine, ca nimica să nu gustăm, până nu vom omorî pre Pavel.

15. Acum, dară, voi grăiți căpitanului, împreună cu săborul, ca mâne să-l scoață la voi, ca cum ați vrea a cunoaște mai pre amăruntul despre dânsul, iară noi, mai înainte de ce să va apropiia el, gata sântem să-l omorâm pre el”.

16. Și auzind feciorul surorii lui Pavel vicleșugul, viind și întrând în tabără, au spus lui Pavel.

17. Și chemând Pavel pre unul din sutași, au zis: „Pre tinerelul acesta du-l la căpitanul, că are oarece să spuie lui”.

18. Deci, el luându-l pre dânsul, l-au dus la căpitanul și au zis: „Legatul Pavel, chemându-mă pre mine, m-au rugat să aduc pre acest tinerel la tine, că are oarece să-ți spună ție”.

19. Iară căpitanul, luându-l de mână și ducându-să de o lature, l-au întrebat: „Ce easte care ai să-mi spui mie?”

20. Iară el au zis că: „Jidovii s-au vorbit să te roage pre tine ca mâine la adunare să scoți pre Pavel, ca cum ceva mai de amăruntul ar vrea să întreabe de el.

21. Tu, dară, să nu le crezi lor, că-l pândesc pre el dintru ei mai mult decât patruzeci de bărbați, carii s-au blăstămat pre sine însuși că nici vor mânca, nici vor bea, până nu-l vor omorî pre el. Și acum sânt gata, așteptând de la tine să le fagăduiești”.

22. Deci, căpitanul au slobozit pre tinerelul, poruncindu-i ca nimănui să nu grăiască că: „Aceastea mi-ai spus mie”.

23. Și chemând pre doi sutași, le-au zis: „Gătiți doao sute de ostași ca să meargă până la Chesariia, și șaptezeci de călărași și doao sute de fustași, de la al treilea ceas al nopții.

24. Și dobitoace gătiți, ca, puind pre Pavel, sănătos să-l ducă la Felix, deregătoriul”.

25. Scriind carte, care aceastea cuprinde:

26. „Claudie Lisie, prea bunului deregătoriu Felix, sănătate!

27. Pre acest bărbat, pre carele l-au prins jidovii și era să-l omoară, venind eu

preste ei cu oastea, l-am scos, înțelegând că easte roman.

28. Și vrând să știu pricina pentru care-l părăsc ei pre el, l-am dus pre el la săborul lor.

29. Pre carele l-am aflat pârându-l pentru întrebările legii lor, iară nici o vină vreadnică de moarte au de legături având.

30. Și făcându-să mie știre despre pânditurile carii gătisă lui jidovii, îndată l-am trimis la tine, poruncind și pârătorilor să spuie despre el înaintea ta. Fii sănătos”.

31. Deci, ostașii, după cum li să poruncisă, luând pre Pavel, l-au dus noaptea în Antipatrida.

32. Iară a doao zi, lăsând pre călăreți să se ducă cu el, ei s-au întors în tabără;

33. Carii, întrând în Chesariia și dând cartea deregătoriului, au pus și pre Pavel înaintea lui.

34. Și cetind deregătoriul cartea și întrebându-l din ce țară easte și înțelegând că easte din Chilichiia:

35. „Te voiu asculta, zice, când și pârâșii tăi vor veni”. Și au poruncit ca să se păzească în divanul lui Irod.

CAP 24

Pârându-să Pavel înaintea lui Felix, deregătoriul, de Terturie, vornicul jidovilor, răspunde tăgăduind faptele ce-i arunca, însă mărturisindu-să a fi creștin și a fi zis că să judecă de învierea morților. Felix și Drusila, muiarea lui jidoveancă, aud pre Pavel de credința creștinească. Iară nedobândind de la Pavel bani, l-au lăsat legat următorului său, Portie Feast.

1. ară după cinci zile s-au pogorât arhierul Ananiia cu bătrânii și cu un retor, Tertul, oarecare, au mers la deregătoriu asupra lui

Pavel.

2. Și chemându-l pre el, au început pre Pavel a-l pârî Tertul, zicând:

3. „De vreame ce multă pace avem prin tine și multă îndreptare neamului acestuia s-au făcut prin purtarea ta de grije, totdeauna, și pretutindinea luom, prea-bunule Felix, cu toată mulțămăta.

4. Iară ca nu prea mult să te ostenesc, mă rog pre scurt după blândeățale tale,

5. Că aflând pre acest om pierzătoriu, care turbură pre toți jidovii în toată lumea și e începătoriu eresului nazarineanilor,

6. Carele și besearica au cercat să o spurce, pre carele l-am și prins și după leagea noastră am vrut să-l judecăm.

7. Iară venind Lisa, căpitanul, cu multă silă l-au scos din mâinile noastre și l-au trimis la tine,

8. Poruncind și pârătorilor lui să vină, de la carele vei putea, însuți judecând, de toate aceastea a cunoaște, de carele noi pârâm pre el”.

9. Și împreună adeverea și jidovii, zi-

când că acestea așa sânt.

10. Iară Pavel au răspuns, făcându-i sămnereregătoriul să grăiască: „Știindu-te că de mulți ani ești judecătoriu neamului acestuia, mai cu bună inimă pentru mine voiu răspunde,

11. Că poți cunoaște că nu sânt mai mult decât doaosprăzeace zile de când m-am suit să mă închin în Ierusalim.

12. Și nici în besearică nu m-au aflat pre mine cu cineva pricindu-mă, au turburare făcând gloatei, nici în sinagoguri, nici în cetate,

13. Nici pot adeveri de care acum mă pârăsc.

14. Și mărturisesc aceasta ție după calea carea ei o zic eres, așa slujesc Dumnezeului părintesc, crezând toate ceale scrisă în Leage și în proroci,

15. Nădeajde având în Dumnezeu, carea și aceștia însuși așteaptă, că va fi înviiarea morților: și a dreptilor și nedreptilor.

16. Și-ntru aceasta mă nevoiesc ca neîmpiedecată să am cunoștința cătră Dumnezeu și cătră oameni, totdeauna.

17. Și după mulți ani, am venit ca să fac milostenii cu neamul meu și aduceri.

Sus 21, 26 18. Întru care m-au aflat pre mine curățit în besearică, nu cu gloată, nici cu gâlceavă, niște jidovi din Asia,

19. Care să cădea să stea înaintea ta de față și să pârască de au ceva asupra mea.

20. Sau aceștia, însuși, să spuie ei de au aflat în mine ceva nedrept, până stau eu în săbor;

Sus 23, 6 21. Au pentru unul, acest cuvânt cu care am strigat, stând între ei, că pentru înviiarea morților mă judec eu astăzi de la voi”.

22. Iară auzind acestea Felix, i-au lăsat pre ei ca mai pre amăruntul să cunoască de calea aceasta, zicând: „Când să va pogorî Lisiia, căpitanul, voiu cunoaște ceale pentru voi”.

23. Și poruncind sutașului să păzască pre Pavel și să aibă odihnă, și pre nimenea de ai lui să nu oprească ca să nu-i slujească sau să nu vină la el.

24. Iară după vro câteva zile, venind Felix cu Drusila, muiarea sa, carea era jidovoaică, au chemat pre Pavel și l-au auzit pre el de credința cea întru Hristos Iisus.

25. Și grăind el de dreptate și de curățenie și de judecata ce va să fie, înfricoșindu-să Felix, au răspuns: „Acum, te du și, aflând vreamă, te voiu chema”.

26. Împreună și nădăjduind că să vor da lui de la Pavel bani, ca să-l dezleage, pentru aceaea și de multe ori chemându-l, vorbea cu el.

27. Și după ce au plinit doi ani, în locul lui Felix s-au pus Portie Fest; și vrând Felix să facă după plăcerea jidovilor, au lăsat pre Pavel legat.

CAP 25

Fest nu ascultă de jidovii cei ce cu vicleșug cerea pre Pavel să-l ducă în Ierusalim. Ci în Chesariia aude pre pârâșii lui și răspunsul lui Pavel, care întrebându-să de Fest au vreamă de acestea a să judeca în Ierusalim, chiiamă chesariul. Fest spune împăratului Agripa pricina lui Pavel, carele pofteaște a-l auzi. Și a doao zi, poruncind Fest, să aduce înaintea lui Agripa și a lui Vearnic.

1. eci, Fest întrând în deregătorie, după trei zile s-au suit în Ierusalim de la Chesariia.

2. Și au mers la el arhiereul și cei mai de frunte a jidovilor asupra lui Pavel, și-l ruga pre el,

3. Cerând har asupra lui ca să-l aducă pre el în Ierusalim, făcând pândituri ca să-l omoară pre el pre cale.

4. Iară Fest au răspuns că Pavel să păzească în Chesariia și el să grăbească să să ducă.

5. Deci, dară (zice): „Cei ce pot între voi împreună pogorându-să, de easte ceva rău în bărbatul acesta, pârască-l pre el”.

6. Și nerămâind la ei mai mult decât zeace zile, s-au pogorât în Chesariia și, a doao zi, sezând la divan, au poruncit să aducă și pre Pavel.

7. Și venind el, au stătut împrejurul lui jidovii cei veniți de la Ierusalim, multe și greale vini aducând asupra lui Pavel, care nu le putea adeveri.

8. Răspunzind el că: „Nici împotiva legii jidovilor, nici împotiva besearicii, nici împotiva chesariului am greșit”.

9. Iară Fest, vrând să facă plăcere jidovilor, răspunzând lui Pavel, au zis: „Vrei să te sui în Ierusalim și acolo de aceste să te judeci de la mine?”

10. Iară Pavel au zis: „La divanul chesariului stau, acolo să cade mie să mă judec. Jidovilor nimica n-am stricat, precum și tu mai bine știi.

11. Că de am stricat sau am făcut ceva vreadnic de moarte, nu mă feresc de moarte. Iară de nu easte nimica din ceale ce aceștia mă pârăsc, nime nu mă poate pre mine dărui lor. Pre chesariul chem”.

12. Atunci Fest, grăind cu sfatul, au răspuns: „Pre chesariul ai chemat, la chesariul vei merge”.

13. Și trecând vro câteva zile, Agripa, craiul, și Vearnic s-au pogorât în Chesariia ca să se închine lui Fest.

14. Și zăbovindu-să zile multe acolo, Fest au spus craiului de Pavel, zi-

când: „Un bărbat oarecarele easte lăsat de Felix legat,

15. De carele, fiind eu în Ierusalim, venit-au înaintea mea arhieriei și bătrânii jidovilor, cerând asupra lui judecată.

16. Cătră carii am răspuns că nu easte la romani obiceiul să dea pre cineva la pierzare, mai înainte până ce nu are de față cel pârât pre pârâșii săi și loc de răspuns să-și ia la ceale ce să pârâște.

17. Deci, aducându-să aici ei, nici o zăbavă făcând, a doao zi șezând la judecată, am poruncit să aducă pre bărbatul,

18. Pentru care, stând împrejur pârâșii, nici o pricină nu aducea, de care prepuneam eu,

19. Ci numai niște întrebări pentru a lor credință avea asupra lui, și de un Iisus mort, pre Carele-L zicea Pavel că easte viu.

20. Și, îndoindu-mă eu de acest fealiu de întrebare, ziceam de ar vrea să meargă în Ierusalim și acolo să se judece pentru aceastea.

21. Iară Pavel poftind să se ție la judecata împăratului, am poruncit să se țină el în pază până ce-l voiu trimite la chesariul”.

22. Iară Agripa au zis cătră Fest: „Vreare-aș și eu să auz pre omul”. Iară el au zis: „Mâne-l vei auzi pre el”.

23. Deci, în ceaealaltă zi, venind Agripa și Vernic cu multă fală și întrând în casa cea de ascultare, împreună cu căpitanii și cu bărbații cei mai de frunte a cetății, și poruncind Fest, s-au adus Pavel.

24. Și au zis Fest: „Agripo, craiule, și toți bărbații carii stați împreună cu noi, vedeți pre acesta pentru carele toată mulțimea jidovilor m-au rugat, și în Ierusalim și aici, strigând că nu să cade să trăiască el mai mult.

25. Iară eu, aflând cum că nimica vreadnic de moarte n-au făcut și el chemând pre împăratul, am judecat să-l trimit.

26. De carele n-am ce să scriu ceva adevărat domnului. Pentru aceaea l-am adus pre el la voi și mai vârtos la tine, craiule Agripo, ca, făcând întrebare, să am ce să scriu.

27. Că fără de cuviință mi să pare să-l trimit legat și pricinile lui să nu le însămnez”.

CAP 26

Pavel mântuiaște pricina sa înaintea Agripei. Povestind curgerea întoarcerii sale cătră Hristos și jidovilor și elinilor sub dumnezeiasca acoperire a fi propoveduit. Arătând și lui Fest, care-i zice că din prea multă știință nebuneaste, îi răspunde și pre toți îi poșteaste a fi creștini. Agripa zice că s-ar fi putut slobozi de n-ar fi chemat la chesariul.

1. ară Agripa au zis cătră Pavel: „Să lasă ție a grăi pentru tine însuți”. Atunci Pavel, întinzând mâna, au răspuns:

2. „De toate ceale ce mă pârăsc jidovii, o, craiule Agripo, mă socotesc pre mine fericit pentru că înaintea ta pociu să răspunz pentru mine astăzi.

3. Mai vârtos fiind că tu știi toate ceale ce sânt la jidovi și obiceiurile și întrebările, pentru aceaea te rog ca cu îngăduință să mă auzi.

4. Că viața mea cea din tinereate, carea de la început s-au făcut în neamul meu în Ierusalim, o știu toți jidovii.

5. Mai dinainte știindu-mă (de vor vrea să mărturisească) cum că după eresul cel prea adevărat al legii noastre am trăit fariseu.

6. Și acum, pentru nădejdea făgăduinței ceii făcute de la Dumnezeu cătră părinții noștri, stau să mă judec.

7. La carea ceale doaosprezece neamuri ale noastre, neîncetat noaptea și zioa slujind, nădăduiesc că vor ajunge. Pentru carea nădejde mă pârăsc de la jidovi, o, craiule Agripo?

8. Ce? Au lucru necrezut să judecă la voi, de învie Dumnezeu pre morți?

9. Că mie cu adevărat mi să vedea cum că multe împrativiri trebuia să fac asupra numelui lui Iisus Nazarineanul;

10.* Care am și făcut în Ierusalim și pre mulți *Sus 8, 3 din sfinți eu în temniță i-am închis, de la arhieriei luând putere, și, când să ucidea ei, eu împreună am judecat.

11. Și pre toate sinagoghele, adeseori năcăjindu-i pre ei, îi sileam să hulească și mult nebunindu-mă asupra lor îi goneam până și în cetățile ceale din afară;

12.* Care și mergând în Damasc cu putere *Sus 9, 3 și cu rânduială de la arhieriei,

13. La amiazăzi, pre cale am văzut, o, craiule, din ceriu, mai mult decât strălucirea soarelui, lumină încunjurându-mă pre mine și pre cei ce mergea cu mine.

14. Și căzând noi toți la pământ, am auzit eu glas grăind cătră mine și zicând jidoveaste: «Saule, Saule, ce Mă gonești? Cu greu easte ție a lovi cu piciorul în bolduri».

15. Iară eu am zis: «Cine ești, Doamne?» Iară El au zis: «Eu sânt Iisus, pre Carele tu gonești.

16. Ci te scoală și stăi pre picioarele tale, că pentru aceasta M-am arătat ție, ca să te aleg pre tine slugă și mărturie și celor ce ai văzut și celor ce-ți voiu arăta ție.

17. Scoțindu-te pre tine de la norodul și de la neamurile la care Eu te trimit pre tine,

18. Ca să deșchizi ochii lor, să se întoarcă de la întunearec la lumină și de la puterea satanei la Dumnezeu, ca să iai iertare

păcatelor și soarte întru cei sfinți cu credința cea întru Mine».

19. Pentru aceea, craiule Agripo, n-am fost necrezătoriu cereștii vedenii.

*Sus
13
14 20.* Ci celor din Damasc, întâiu, și din Ierusalim și din toată țara jidovilor și neamurilor vesteam să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu, făcând lucruri vreadnice de pocăință.

*Sus
21, 31 21. Pentru acestea, jidovii prinzindu-mă în besearică,* să ispita să mă omoară.

22. Iară dobândind ajutoriu de la Dumnezeu, până în zioa aceasta stau mărturisind și celui mic și celui mare, nimica grăind afară de ceale ce și prorocii au grăit că vor să fie, și Moisi:

23. Că va pătimi Hristos, că El întâiu din învierea morților lumină va vesti norodului și neamurilor”.

24. Și răspunzând el acestea, Fest cu mare glas au zis: „Nebunești, Pavele, învățătura ta cea multă la nebunie te întoarce”.

25. Iară el: „Nu nebunesc, zice, preabunule Feste, ci cuvintele adevărului și ale înțelepciunii grăiesc.

26. Că știe de acestea craiul, cătră carele și cu îndrăzneală grăiesc, că nu socotesc a fi ceva neștiut lui dintre acestea, căci nu în unghiu s-au făcut acestea.

27. Crezi, craiule Agripo? Prorocilor știu că crezi”.

28. Iară Agripa au zis cătră Pavel: „Cu puțin de nu-i să faci să fiu creștin”.

29. Iară Pavel au zis: „Aș pofti de la Dumnezeu, și cu puțin și cu mult, nu numai pre tine, ci și pre toți cei ce mă aud pre mine astăzi să fie de aceștia precum sânt eu, afară de legăturile acestea”.

30. Și zicând el acestea, s-au sculat craiul și deregătoriul și Vernic și cei ce ședea cu ei.

31. Și depărtându-să, grăia unul cătră altul, zicând că: „Nimica vreadnic de moarte au de legături face omul acesta”.

32. Iară Agripa au zis lui Fest: „Să putea slobozi omul acesta, de nu ar fi chemat pe chesariu”.

CAP 27

Pavel de sutașul Iulie să duce cătră Roma. Mergând cu corabiia, prin multe locuri împotrivindu-să vântul, de acia vine la un loc în Creta, de unde, macar că Pavel le spunea că va fi primejdioasă meargerea lor, purcezind, foarte mare furtună pățesc. Și după mângăierea lui Pavel, care, povestind că lui i s-au făcut descoperire despre mântuirea tuturor, îi îndeamnă a gusta bucate. Pățind primejdie, toți scapă sănătoși.

1. ară după ce s-au judecat ca să meargem noi în Italiia, dat-au și pre Pavel și pre alți oarecarii legați unui sutaș, anume Iulie, al ceatei împărătești.

CAP 26 ȘI 27

2.* Întrând într-o corabie de la Adramit, vrând a merge pre lângă locurile ceale dimprejurul Asiei, am purces fiind cu noi Aristarh Machidoneanul din Tesalonic. *2 Cor. 11, 25

3. Și a doao zi am venit în Sidon și, cu iubire omenească priimind Iulie pre Pavel, au lăsat la priiatini ca mergând el să-i poarte de grijă.

4. Și de acolo purcezind, am venit supt Chipru, pentru că vânturile era împotrivă.

5. Și trecând marea Chilichiei și a Pamfiliei, am venit în Mira Lichiei.

6. Și acolo, aflând sutașul o corabie de la Alexandria, carea mergea în Italiia, ne-au băgat pre noi într-însa.

7. Și în multe zile, târziu, vânsind și abia sosind lângă Gnid, nelăsându-ne pre noi vântul, am trecut pre supt Crit, alătura cu Salmona.

8. Și abia trecându-o, am venit la un loc ce să chema Liman Bun, lângă care aproape era cetatea Laasiia.

9. Și multă vreme trecând și meargerea pre apă fiind cu primejdie, pentru că și postul trecuse, îi sfătuia Pavel pre ei,

10. Zicându-le lor: „Bărbaților, văz că cu năcaz și cu multă pagubă nu numai a povării și a corăbiei, ci și a sufletelor noastre, va să fie meargerea pre apă”.

11. Iară sutașul chivernisitorului și cârmaciului mai mult credea decât celor ce zicea Pavel.

12. Și nefiind limanul bun de iernat, mai mulți făcură sfat să se ducă de acolo, ca de ar putea să ajungă în Finichiia, să iernează în limanul Critului, carii caută spre Liva și spre Hor.

13. Și suflând austrul, părându-le lor că vor dobândi voia sa, lăsându-să din Ason, au venit spre Crit.

14. Iară nu după multă vreme, s-au întărâtat împotrivă ei un vânt viforătoriu, ce să cheamă Evroclidon.

15. Și răpindu-să corabiia și neputând merge împotrivă vântului, slobozindu-ne după valuri, ne purtam.

16. Și trecând un ostrov oarecarele ce să chema Claudi, abia am putut prinde luntrea.

17. Care trăgându-o în tot chipul ajută, împingând corabiia. Și temându-să să nu cază în sirt (a) slobozind luntrea, așa ne purtam.

18. Și fiind noi foarte împresurați de viscol, a doao zi au făcut lepădare din corabie.

19. Și a treia zi, noi cu mâinile noastre am lepădat unealtele corăbiei.

20. Nici soarele, nici stealele arătându-se în multe zile și nu puțin viscol fiindu-ne asupra, drept aceea să luase toată nădejdea mântuirii noastre.

21. Și multă flămânzire fiind, atuncea
17. (a) Văltore.

Pavel, stând în mijlocul lor au zis: „Căzutu-s-au, o, bărbaților, ascultându-mă pre mine să nu fim purces din Crit, de am câștigat necazul acesta și paguba.

22. Și acum vă îndemn pre voi să fiți cu nădejde bună, că perire nici unui suflet nu va fi dintre voi, fără numai corăbiei.

23. Că mi-au stătut înainte, întru această noapte, îngerul lui Dumnezeu, al Căruia sânt eu și Căruia slujesc,

24. Zicând: «Nu te teame, Pavele, înaintea chesariului ți să cade să stai. Și, iată, Ț-au dăruit ție Dumnezeu pre toți cei ce sânt în corabie cu tine».

25. Drept aceea, fiți cu bună nădejde, bărbaților. Că crez lui Dumnezeu, că așa va fi, precum mi s-au zis mie.

26. Și într-un ostrov oarecarele easte să cădem noi”.

27. Și deacă s-au plinit a patrasprăzeacea noapte, purtându-ne noi cu corabiia în Marea Adriei, pre la miiazănoapte, le părea corăbiilor că să apropie la vreao margine.

28. Și slobozind măsura, au găsit stânjini doaozeci; și puțin de acoloa trecând și iarăși măsurând, au aflat stânjini cincisprăzeace.

29. Și temându-să ca nu cumva să cază în locuri prundoase, aruncând patru anghire despre cârma corăbiei, poftea să se facă ziuo.

30. Iară corăbiarii, căutând să fugă din corabie și slobozind luntrea în mare, cu prilej ca acela, ca cum ar vrea despre pisc să slobozească anghirile,

31. Zis-au Pavel sutașului și ostașilor: „De nu vor rămânea aceștia în corabie, voi nu vă veți putea mântui”.

32. Atuncea, ostașii au tăiat funile luntrii și o au lăsat să cază.

33. Iară când era să se facă ziuo, Pavel ruga pre toți să mănânce bucate, zicând: „Patrusprăzeace zile sânt astăzi de când n-ați mâncat, așteptând și nimica gustând.

34. Pentru aceea, rogu-vă pre voi să mâncați, că aceasta easte spre mântuirea voastră, că nici unuia din voi un păr din cap nu va cădea”.

35. Și zicând acestea și luând pâine și dând mulțămintă lui Dumnezeu înaintea tuturor și frângând, au început a mânca.

36. Și cu bună nădejde făcându-se toți, au luat și ei de au mâncat.

37. Și eram în corabie, de toți, suflete doao sute și șeptezeci și șase.

38. Și săturându-să de bucate, au ușurat corabiia, aruncând grâul în mare.

39. Și deacă s-au făcut ziuo, pământul nu-l cunoștea, iară vedea de departe un sin, ce avea țarmuri la carele cugeta de va fi cu putință să scoată corabiia.

40. Și trăgând afară anghirile, s-au slo-

bozit pre mare și, împreună slăbind funile cârmelor și rădicând veatila cea mică după vântișorul ce sufla, trăgeam spre țarmuri.

41. Și căzind într-un loc dintre doao mări, s-au înfipt corabiia și piscul dinainte s-au împlântat și sta neclătit, iară partea dinapoi să rumpea de sila valurilor.

42. Iară ostașii au făcut sfat să omoară pre cei legați, ca să nu înoate cineva și să scape.

43. Iară sutașul, vrând să ferească pre Pavel, au oprit sfatul lor și au poruncit ca cei ce vor putea să înoate, sărind mai întâiu, să iasă la țarmuri,

44. Iară ceialalți, unii pre scânduri, alții pre altceva din corabie. Și s-au făcut așa de au scăpat toți la uscat. Și deaca au ieșit din corabie, atuncea au cunoscut că să chiiamă ostrovul Melit.

CAP 28

Pavel și ceialalți soți ai lui cu omenie să cuprind de varvari în ostrovul Melit, în care, fiind Pavel mușcat de viperă, nici un rău nu pătimeaște; și pre tatăl lui Publie, mai-marelui ostrovului, îl tămăduiaște și pre alții mulți vindecă. Și dintr-acel loc vânsland, mai pe urmă au ajuns în Roma, unde Pavel, chemând pre cei mai întâiu a jidovilor, le spune pentru ce pricină au chemat la chesariul. Și în zi de la ei rânduită, propoveduiaște de Hristos. Cuvintelor lui mulți nu cred, care Pavel arată a fi fost de la Isaiia prorocit. Și în doi ani, tuturor celor ce vin la el propoveduiaște de credința în Hristos.

1. i deacă au ieșit atunci, au cunoscut că să chiiamă ostrovul Melit. Iară varvarii ne-au făcut nu puțină omenie noao.

2. Că, făcând foc, ne-au priimit pre noi, pre toți, pentru ploaia și frigul ce era.

3. Și strângând Pavel găteaje multe și puindu-le în foc, ieșind o viperă din căldură, s-au apucat de mâna lui.

4. Și deaca au văzut varvarii spânzurând vipera de mâna lui, zicea unul cătră altul: „Cu adevărat omul acesta easte ucigaș, carele, mântuindu-să din mare, judecata lui Dumnezeu nu l-au lăsat să trăiască”.

5. Iară el, scuturând vipera în foc nici un rău n-au pățimit.

6. Iară ei aștepta să se umfle el sau să cază de pripă mort și, așteptând ei mult și văzind că nu se făcuse nici un rău întru el, întorcându-să, îi zicea că Dumnezeu easte.

7. Și împrejurul locului aceleia era satele a mai-marelui ostrovului, anume Pople, carele, priimind pre noi, trei zile cu omenie ne-au ospătat.

8. Și s-au întâmplat de zăcea tatăl lui Pople, fiind cuprins de friguri și

de urdinare cu sânge, cătră carele întrând Pavel și rugându-se, puindu-și mâinile pre el, l-au vindecat.

9. Și aceasta făcându-se, și alții carii avea boale în ostrovul acela vinea și să vindeca.

10. Carii și cu multă cinste ne-au cinstit pre noi. Și când am purces noi, ne-au pus ceale ce era de treabă.

11. Și după trei luni, am purces cu o corabie alixandrinescă, ce iernasă în ostrov, carea era cu sămnuț Dioscorilor.

12. Și sosind în Siracusi, ne-am zăbovit acolo trei zile.

13. Și de acolo, încunjurând, am venit în Righiia, și preste o zi, suflând austrul, a doao zi am venit în Potiol,

14. Unde gășind frații, ne-am rugat de ne-am zăbovit la ei șapte zile; și așa am venit în Roma.

15. Și de acolo, auzind frații de noi, au ieșit întru întâmpinarea noastră până la Târgul lui Apie și până la Trei Cârtime, pre carii, văzindu-i Pavel și mulțămind lui Dumnezeu, au luat îndrăzneală.

16. Iară deacă am venit în Roma, sutașul au dat pre cei legați voivodului oștii, iară lui Pavel i-au îngăduit să petreacă deosebi cu ostașul ce-l păziia pre el.

17. Și după trei zile, au chemat Pavel pre mai-marii jidovilor și, adunându-se ei, au zis către dânșii: „Bărbați frați, eu nimica împrotiva norodului făcând sau obiceiurilor părintești, legat fiind în Ierusalim, m-am dat în mâinile râmleanilor,

18. Carii, judecându-mă, vrea să mă slobozească, pentru că nici o pricină de moarte nu era în mine.

19. Iară grăindu-mi jidovii împrotivă, mi-au căutat a numi pre chesariul, nu că aș avea întru ceva a pârî pre neamul meu.

20. Deci, pentru această pricină v-am chemat pre voi să vă văz și să vorbesc cu voi, că pentru nădejdea lui Israil cu aceste obezi sânt legat”.

21. Iară ei au zis cătră el: „Noi nici cărți pentru tine am luat din Iudeea, nici venind cineva din frați ne-au spus sau au grăit pentru tine ceva rău.

22. Ci ne rugăm să auzim de la tine de ceale ce crezi, că de eresul acesta știm noi, că pretutindinea i să zice împrotivă”.

23. Și puindu-i lui zi, au venit la dânșul la gazdă mai mulți, căroră, mărturisând, le spu-neă împărăția lui Dumnezeu, dovedindu-le lor de Iisus din Leagea lui Moisi și din proroci, de dimineața până seara.

24. Și unii credea ceaea ce zicea, iară alții nu credea.

25. Și neunindu-să ei unul cu altul, s-au dus, zicând Pavel un cuvânt, că: „Bine au grăit Duhul Sfânt prin prorocul Isaiia cătră părinții voștri,

26.* Zicând: «Mergi la norodul acesta și zi: *Isaiia 6, 9
'Cu auzul veți auzi și nu veți înțaleage, și căutând veți privi și nu veți vedea. Mate.

27. Că s-au îngroșat inima norodului acestuia 13, 14
și cu urechile greu au auzit și ochii săi greu Marco
ș-au închis ca nu cumva să vază cu ochii și cu 4, 12
urechile să auză și cu inima să înțaleagă și să Luca
se întoarcă și să-i vindec pre ei'». 8, 10

28. În știre, drept ceaea, să fie voao că Ioan
păgânilor s-au trimis mântuirea lui Dumnezeu 12, 40
și ei vor auzi”. Roma.

29. Și aceastea zicând el, au ieșit jidovii, 11, 8
multă prigonire având între sine.

30. Și au petrecut Pavel doi ani deplin cu a sa cheltuială și priimiia pre toți carii vinea la el,

31. Propoveduind împărăția lui Dumnezeu și învățind ceale ce sânt de Domnul Iisus Hristos, cu toată îndrăzneala, fără opreală.